

**Wiitaunionin
varhaiskasvatussuunnitelma
2019**

Nimi

Wiitaunionin varhaiskasvatussuunnitelma 2019

Kunta

Pihtipudas

Viitasaari

Hyväksymispäivämäärä

SISÄLTÖ

1. Varhaiskasvatussuunnitelman laadinta, arviointi ja kehittäminen.	1
2. Paikalliset erityispiirteet ja varhaiskasvatuksen järjestämisen tavat.	3
3. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma.	5
4. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva varhaiskasvatus.	7
5. Varhaiskasvatuksen järjestäminen ja toimintamuodot.	8
6. Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua.	11
7. Arvoperusta.	12
8. Oppimiskäsitys.	14
9. Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus.	15
10. Laaja-alainen osaaminen.	17
11. Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet Wiitaunionissa.	20
12. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt.	22
13. Yhteistyö varhaiskasvatuksessa.	24
14. Pedagogisen toiminnan viitekehys.	27
15. Pedagoginen dokumentointi Wiitaunionissa.	29
16. Monipuoliset työtavat.	30
17. Leikki kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin lähteenä.	31
18. Oppimisen alueet.	34
18.1. Kielten rikas maailma.	34
18.2. Ilmaisun monet muodot.	35
18.3. Minä ja meidän yhteisömme.	37
18.4. Tutkin ja toimin ympäristössäni.	39
18.5. Kasvan, liikun ja kehityn.	40
19. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia.	42
20. Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet.	43
21. Yhteistyö lapsen, huoltajan ja muiden asiantuntijoiden kanssa tuen aikana Wiitaunionissa.	44
22. Tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa.	45
23. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana.	46
24. Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen Wiitaunionissa.	47

1. Varhaiskasvatussuunnitelman laadinta, arviointi ja kehittäminen

Varhaiskasvatuksen järjestäjien tulee laatia valtakunnallisten varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden pohjalta paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat. Varhaiskasvatussuunnitelman laatimisvelvoite koskee myös kunnan hankkimaa muuta varhaiskasvatusta ja kunnan valvomaa yksityistä lasten päiväkotitoimintaa tai yksityistä perhepäivähoitoa. Paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat ovat velvoittavia ja niitä tulee arvioida ja kehittää. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma voidaan laatia kaikkia toimintamuotoja koskevaksi (päiväkotitoiminta, perhepäivähoito ja muu varhaiskasvatus) tai kullekin toimintamuodolle erikseen. Varhaiskasvatuksen järjestäjä voi sopia järjestäjärajat ylittävistä yhteistyöstä varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa, arvioidaessa ja kehitettäessä.

Varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan siten, että se määrittelee, ohjaa ja tukee varhaiskasvatuksen järjestämistä paikallisesti. Suunnitelmaa laadittaessa tulee ottaa huomioon paikalliset erityispiirteet, mahdolliset pedagogiset painotukset, lasten tarpeet sekä varhaiskasvatusta koskevan arviointitiedon ja kehittämistyön tulokset. Paikalliset suunnitelmat voivat tarkentaa valtakunnallisia perusteita, mutta ne eivät voi sulkea pois mitään lain, asetuksen tai varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden edellyttämää tavoitetta tai sisältöä.

Varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa otetaan huomioon muut paikallisella tasolla tehtävät suunnitelmat, kuten

- varhaiskasvatusta, lapsia ja perheitä koskevat suunnitelmat ja päätökset
- esiopetuksen opetussuunnitelma
- perusopetuksen opetussuunnitelma
- mahdollinen perusopetukseen valmistavan opetuksen opetussuunnitelma
- lastensuojelulain mukainen lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma
- kotoutumissuunnitelma.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä huolehtii siitä, että varhaiskasvatuksen henkilöstölle, huoltajille sekä lapsille annetaan mahdollisuus osallistua paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen.

Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan yhteistyössä paikallisten opetuksen sekä sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä hoitavien viranomaisten kanssa. Lapsen kasvun ja oppimisen polun jatkuvuuden ja eheyden turvaamiseksi esi- ja perusopetuksen edustajat osallistuvat varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen. Varhaiskasvatuksen järjestäjä hyväksyy varhaiskasvatussuunnitelman erikseen suomenkielistä, ruotsinkielistä, saamenkielistä sekä tarvittaessa muulla kielellä annettavaa varhaiskasvatusta varten.

Varhaiskasvatuksen järjestäjän tehtävänä on arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin. Arviointia käsitellään tarkemmin osiossa Toiminnan arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa.

Wiitaunionin käytäntö:

Wiitaunioni on pohjoisen Keski-Suomen palvelutuotantoalue, johon kuuluu kaksi maaseutupaikkakuntaa, Viitasaari ja Pihtipudas. Wiitaunionissa varhaiskasvatusta järjestetään päiväkodeissa, perhepäivähoidossa ja ryhmäperhepäiväkodeissa.

Wiitaunionin sivistyslautakunta perusti VASU2017 -ohjausryhmän koordinoimaan varhaiskasvatussuunnitelman laatimista, joka perustui 2016 julkaistuihin uusiin perusteisiin. Ohjausryhmä perusti kuusi työryhmää suunnitelman laatimista varten. Koko varhaiskasvatuksen henkilökunta osallistui työryhmissä varhaiskasvatussuunnitelman tekoon. Vanhemmille suunnatulla kyselyllä kartoitettiin heidän toiveitaan varhaiskasvatussuunnitelman sisällön suhteen. Lasten toiveita kerättiin piirustuksina. Varhaiskasvatussuunnitelma käsiteltiin sivistyslautakunnassa toukokuussa 2017 ja otettiin käyttöön 1.8.2017.

Wiitaunionin vasua päivitettiin uuden varhaiskasvatuslain mukaiseksi keväällä 2019, ja se on voimassa 1.8.2019 lähtien.

Varhaiskasvatuksen ja vanhempien yhteistyö toteutuu Wiitaunionissa Kasvatuskumppanuuden keinoin. Tällä tarkoitetaan vanhempien ja henkilöstön tietoista sitoutumista toimia yhdessä lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen tukemiseksi. Kasvatuskumppanuudessa yhdistetään vanhempien ja varhaiskasvatuksen ammattilaisten lasta koskevat tiedot ja kokemukset. Uutena työmuotona ollaan kaikilla palvelusektoreilla otettu käyttöön Lapset puheeksi -keskustelut lasten kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin tukemisessa.

Yhteistyötä esiopetuksen kanssa toteutetaan keväisin järjestettävien siirtopalaverien kautta. Näissä palavereissa siirretään opetuksen järjestämisen kannalta välttämättömiä tietoja. Yksittäisten lasten osalta järjestetään tarvittaessa siirtopalavereja, joihin osallistuvat vanhempien, varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen henkilökunnan lisäksi lapsen terapeutit.

Terveystoimen kanssa tehtävä yhteistyö toteutetaan pääosin yhteisen ns. neuvolalomakkeen avulla. Yksittäistä lasta koskien vanhempien luvalla järjestetään esim. puhelinneuvotteluja asiantuntijoiden kanssa tarvittaessa.

Vanhemmille suunnatun kyselyn tulokset:

Vanhemmille suunnattu kysely "Mitä Sinä vanhempana pidät tärkeänä varhaiskasvatuksessa?" tuotti runsaasti vastauksia. Tähän on koottu toiveita, joita vanhemmat eniten toivat esiin.

Vanhempien toiveissa korostui erityisesti lasten sosiaalisten taitojen opettelu, ryhmässä toimiminen ja hyvät käytöstavat. Monessa vastauksessa toivottiin luotettavaa, turvallista, iloista ja erilaisuuden huomioivaa ilmapiiriä. Kiusaamiseen puuttumista pidettiin tärkeänä. Myös lapsilähtöisyyttä, lapsen arvostusta omana itsenään ja tasa-arvoisuutta pidettiin olennaisina asioina.

Vastauksissa nousi esille erityisesti ulkoilun ja liikunnan merkitys. Liikuntatuokioiden ja motoristen taitojen opetteluun toivottiin lisää, samoin kuin luonto- ja ympäristökasvatusta. Leikkimistä pidettiin hyvin tärkeänä. Vapaalle leikille toivottiin jäävän aikaa, samoin myös ohjatulle leikille. Leikin kautta toivottiin myös opeteltavan uusia asioita.

Vanhemmat toivoivat monipuolista lasta kehittävää ohjattua toimintaa, jossa huomioidaan lasten ikä ja kehitystaso. Myös kädentaitoa ja luovuutta vahvistavia toimintoja toivottiin. Toiveena oli, että lapsia opetetaan ilmaisemaan itseään monipuolisesti. Myös rauhoittumista ja lepoa pidettiin tärkeinä.

Varhaiskasvatukselta toivottiin virikkeitä, joissa lapsi tarvitsee harjoitusta ja mahdollisten ongelmien havaitsemista ja niihin puuttumista. Toimiva yhteistyö henkilöstön kanssa koettiin kasvatustyötä tukeväksi.

2. Paikalliset erityispiirteet ja varhaiskasvatuksen järjestämisen tavat

Varhaiskasvatuksen järjestäjien tulee laatia valtakunnallisten varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden pohjalta paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat. Varhaiskasvatussuunnitelman laatimisvelvoite koskee myös kunnan hankkimaa muuta varhaiskasvatusta ja kunnan valvomaa yksityistä lasten päiväkotitoimintaa tai yksityistä perhepäivähoitoa. Paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat ovat velvoittavia ja niitä tulee arvioida ja kehittää. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma voidaan laatia kaikkia toimintamuotoja koskevaksi (päiväkoti, perhepäivähoito ja muu varhaiskasvatus) tai kullekin toimintamuodolle erikseen. Varhaiskasvatuksen järjestäjä voi sopia järjestäjärajat ylittävästä yhteistyöstä varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa, arvioitaessa ja kehitettäessä.

Varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan siten, että se määrittelee, ohjaa ja tukee varhaiskasvatuksen järjestämistä paikallisesti. Suunnitelmaa laadittaessa tulee ottaa huomioon paikalliset erityispiirteet, mahdolliset pedagogiset painotukset, lasten tarpeet sekä varhaiskasvatusta koskevan arviointitiedon ja kehittämistyön tulokset. Paikalliset suunnitelmat voivat tarkentaa valtakunnallisia perusteita, mutta ne eivät voi sulkea pois mitään lain, asetuksen tai varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden edellyttämää tavoitetta tai sisältöä.

Varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa otetaan huomioon muut paikallisella tasolla tehtävät suunnitelmat, kuten

- varhaiskasvatusta, lapsia ja perheitä koskevat suunnitelmat ja päätökset
- esiopetuksen opetussuunnitelma
- perusopetuksen opetussuunnitelma
- mahdollinen perusopetukseen valmistavan opetuksen opetussuunnitelma
- lastensuojelulain mukainen lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma
- kotoutumissuunnitelma.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä huolehtii siitä, että varhaiskasvatuksen henkilöstölle, huoltajille sekä lapsille annetaan mahdollisuus osallistua paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen.

Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan yhteistyössä paikallisten opetuksen sekä sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä hoitavien viranomaisten kanssa. Lapsen kasvun ja oppimisen polun jatkuvuuden ja eheyden turvaamiseksi esi- ja perusopetuksen edustajat osallistuvat varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen. Varhaiskasvatuksen järjestäjä hyväksyy varhaiskasvatussuunnitelman erikseen suomenkielistä, ruotsinkielistä, saamenkielistä sekä tarvittaessa muulla kielellä annettavaa varhaiskasvatusta varten.

Varhaiskasvatuksen järjestäjän tehtävänä on arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin. Arviointia käsitellään tarkemmin osiossa Toiminnan arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa.

Wiitaunionin käytäntö:

Molemmat Wiitaunionin kunnat ovat maaseutumaisia taajamia; pieni keskusta ja laaja haja-asutusalue. Pitkien välimatkojen takia myös varhaiskasvatuksen toimipisteitä on hajallaan.

Varhaiskasvatusta järjestetään molemmissa kunnissa päiväkotiryhmissä ja perhepäivähoidossa. Perhepäivähoitoa toteutetaan hoitajien omissa kodeissa, ryhmäperhepäivähoitona ja parityöskentelynä. Vuorohoitoa järjestetään tällä hetkellä ryhmäperhepäivähoitona ja päiväkodissa. Kummassakin kunnassa toimii varhaiskasvatuksen erityisopettaja, joka työskentelee koko varhaiskasvatuksessa. Hän toimii pienryhmien kanssa, antaa yksilöohjausta, konsultoi, tekee yhteistyötä vanhempien kanssa ja kouluttaa henkilökuntaa.

Wiitaunionin muiden lapsia koskevien suunnitelmien (esiopetussuunnitelma, hyvinvointisuunnitelma, kotoutumissuunnitelma) laatimisen ja päivityksen yhteydessä arvioidaan niiden mahdolliset vaikutukset varhaiskasvatukseen toimintaan.

3. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma

Varhaiskasvatuksessa olevalla lapsella on varhaiskasvatuslain turvaama oikeus saada suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatusta, opetusta ja hoitoa. Näiden toteuttamiseksi laaditaan jokaiselle päiväkodissa ja perhepäivähoidossa olevalle lapselle varhaiskasvatussuunnitelma. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman lähtökohtana tulee olla lapsen etu ja tarpeet. Suunnitelmaan kirjattavat tavoitteet asetetaan pedagogiselle toiminnalle. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan lapsen aloitettua päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Henkilöstö laatii suunnitelman yhteistyössä huoltajan kanssa. Lapsen mielipide ja toiveet tulee selvittää ja huomioida suunnitelmassa. Henkilöstön vastuulla on etsiä sopivat keinot lapsen näkökulmien selvittämiseksi. Lasten varhaiskasvatussuunnitelmista nousevat tavoitteet otetaan huomioon lapsiryhmän toiminnan suunnittelussa ja oppimisympäristöjen kehittämisessä.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnasta ja toteutumisen arvioinnista päiväkodeissa vastaa henkilö, jolla on lastentarhanopettajan kelpoisuus. Perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa tehtäessä käytetään lastentarhanopettajan asiantuntijuutta. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen osallistuvat tarpeen mukaan lapsen kehitystä ja oppimista tukevat asiantuntijat tai muut tarvittavat tahot.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on dokumentti, johon kirjataan lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tukevat tavoitteet ja toimenpiteet. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa kuvataan lapsen osaaminen, vahvuudet, kiinnostuksen kohteet sekä yksilölliset tarpeet. On tärkeää, että lapsen huoltajan ja henkilöstön havainnot ja näkemykset lapsen kehityksen ja oppimisen vaiheista sekä ryhmässä toimimisesta yhdistyvät lapsen varhaiskasvatussuunnitelmassa. Pedagogista dokumentointia (osio Pedagoginen dokumentointi) käytetään hyödyksi suunnitelmaa laadittaessa. Suunnitelmaa laadittaessa huomioidaan myös lapsen kielellinen, kulttuurinen ja katsomuksellinen tausta.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan lapsen mahdollinen kehityksen ja oppimisen tuki ja sen toteuttaminen (osio Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana). Jos lapsella on jokin pitkäaikainen sairaus, joka vaatii lääkehoitoa päiväkotitai perhepäivähoitopäivän aikana, lapselle laaditaan lääkehoitosuunnitelma osana lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista on arvioitava, ja suunnitelma on tarkistettava vähintään kerran vuodessa. Suunnitelma on kuitenkin tarkistettava aina, kun siihen on lapsen tarpeista johtuva syy. Aloite suunnitelman tarkistamiseksi voi tulla henkilöstöltä, muulta viranomaiselta, jonka kanssa on tehty lapsen asioissa yhteistyötä, tai lapsen huoltajalta. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa arvioitaessa arviointi kohdistuu erityisesti toiminnan järjestylihin ja pedagogiikan toteutumiseen.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tulee sisältää seuraavat asiat:

- lapsen kehitykseen ja oppimiseen liittyvät vahvuudet sekä lapsen kiinnostuksen kohteet
- lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tukevat tavoitteet sekä toimenpiteet tavoitteiden toteuttamiseksi sekä toteutumisen arviointi
- lapsen mahdollisesti tarvitsema tuki (osio Lapsen kehityksen ja oppimisen tuki)
- mahdollinen lääkehoitosuunnitelma
- lasten, henkilöstön ja huoltajien yhdessä sopimat asiat
- suunnitelman laatimiseen osallistuneet muut mahdolliset asiantuntijat
- tieto siitä, milloin suunnitelma on laadittu ja tarkistettu ja milloin suunnitelma tarkistetaan seuraavan kerran.

Wiitaunionin käytäntö:

Varhaiskasvatuslaki velvoittaa kuntia laatimaan varhaiskasvatussuunnitelman kaikille toiminnan piirissä oleville lapsille. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma (vasu) tehdään yhteistyössä lapsen, vanhempien, työntekijöiden ja mahdollisten asiantuntijoiden kesken. Suunnitelmaa päivitetään ja arvioidaan vähintään kerran toimintavuodessa; tarpeen vaatiessa useamminkin. Mahdollisten

muiden lasta tutkineiden tahojen (esim. Keskussairaala) tietoja hyödynnetään vanhempien luvalla vasua tehtäessä.

Päiväkodeissa varhaiskasvatuksen opettajat ovat pedagogisessa vastuussa lasten vasujen laadinnasta. Perhepäivähoidossa vasujen laadinnasta vastaa varhaiskasvatusjohtaja ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettaja.

Lapsiryhmässä toimiva henkilökunta osallistuu vasujen tekemiseen ja arviointiin.

Vasu -keskustelu tapahtuu lapsen vanhempien ja lasta tuntevan/tuntevien työntekijöiden sekä muiden mahdollisten asiantuntijoiden kesken.

4. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva varhaiskasvatus

Kaikessa varhaiskasvatuksessa noudatetaan laissa, sopimuksissa ja näissä perusteissa varhaiskasvatukselle asetettuja yleisiä tavoitteita ja toimintaperiaatteita. Nämä tavoitteet ja toimintaperiaatteet koskevat myös vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvaa varhaiskasvatusta.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä voi tarjota varhaiskasvatuspalvelua, joka perustuu vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen. Tällaisia ovat esimerkiksi Steiner-, Montessori-, Freinet- ja Reggio Emilia -pedagogiikat tai tiettyyn katsomukseen perustuva varhaiskasvatuspalvelu.

Huoltajan valitessa lapselleen vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvan varhaiskasvatuspalvelun, tulee huolehtia siitä, että huoltaja saa riittävästi tietoa toiminnan erityistavoitteista ja arvoista.

Wiitaunionin käytäntö:

Wiitaunionissa ei tällä hetkellä ole vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvaa varhaiskasvatusta.

5. Varhaiskasvatuksen järjestäminen ja toimintamuodot

Kunta on velvollinen järjestämään varhaiskasvatusta niin laajasti ja sellaisin toimintamuodoin kuin kunnassa on tarvetta. Varhaiskasvatusta voidaan varhaiskasvatustilain mukaan toteuttaa päiväkodissa, perhepäivähoidossa tai muuna varhaiskasvatuksena. Laissa säädetty lapsen oikeus varhaiskasvatukseen koskee päiväkodissa tai perhepäivähoidossa annettavaa varhaiskasvatusta. Huoltaja päättää lapsen osallistumisesta varhaiskasvatukseen. Esiopetuksessa olevalla lapsella tulee olla mahdollisuus osallistua varhaiskasvatukseen lain oikeuttamalla tavalla.

Kunta tai kuntayhtymä voi järjestää varhaiskasvatuksen itse tai hankkia varhaiskasvatustilain palveluja julkiselta tai yksityiseltä palvelujen tuottajalta. Hankittaessa varhaiskasvatustilain palveluja muilta palvelujen tuottajilta kunnan tai kuntayhtymän on varmistuttava siitä, että hankittavat palvelut vastaavat sitä tasoa, jota edellytetään vastaavalta kunnalliselta toiminnalta. Varhaiskasvatustilain järjestäjä vastaa siitä, että sen hankkimat palvelut järjestetään varhaiskasvatustilain koskevien säästösten sekä varhaiskasvatustilain suunnitelman perusteiden mukaisesti. Yksityisen palvelun järjestäjän ohjauksesta, neuvonnasta ja valvonnasta vastaavat kunnan toimielin tai sen määräämä viranhaltija, aluehallintovirasto sekä Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto.

Kunnan on huolehdittava siitä, että varhaiskasvatustilain voidaan antaa lapsen äidinkielenä olevalla suomen, ruotsin tai saamen kielellä. Viittomakieltä käyttävälle lapselle voidaan antaa varhaiskasvatustilain viittomakielellä. Kunnan käytettävissä tulee olla varhaiskasvatustilain esiiintyvää tarvetta vastaavasti erityislastentarhanopettajan palveluja.

Varhaiskasvatustilain järjestämistä ohjaavat velvoitteet perustuvat Suomen perustuslakiin, varhaiskasvatustilain lakiin ja päivähoitosta annettuun asetukseen sekä Varhaiskasvatustilain suunnitelman perusteisiin. Varhaiskasvatustilain sovelletaan myös soveltuvin osin säännöksiä sosiaalihuollosta sekä hallintolakia ja lakia viranomaisen toiminnan julkisuudesta. Suomen perustuslain mukaan ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Varhaiskasvatustilain järjestämisessä on otettava huomioon myös velvoitteet, jotka tulevat muusta lainsäädännöstä sekä kansainvälisistä sopimuksista, joihin Suomi on sitoutunut. Tällaisia ovat muun muassa yhdenvertaisuuslaki, tasa-arvolaki, Euroopan ihmisoikeussopimus, YK:n lapsen oikeuksien sopimus, YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista, YK:n julistus alkuperäiskansojen oikeuksista sekä YK:n kestävä kehityksen tavoitteet. Varhaiskasvatustilain kehitetään inklusioperiaatteen mukaisesti. Kaikki lapset voivat osallistua yhdessä varhaiskasvatustilain esimerkiksi tuen tarpeista, vammaisuudesta tai kulttuurisesta taustasta riippumatta.

Varhaiskasvatustilain valtakunnallisista tavoitteista säädetään varhaiskasvatustilain laissa. Tavoitteet ohjaavat perusteiden sekä paikallisen ja lapsen varhaiskasvatustilain suunnitelman laadintaa, toteuttamista ja arviointia.

Varhaiskasvatustilain mukaan varhaiskasvatustilain tavoitteena on

1. edistää jokaisen lapsen iän ja kehityksen mukaista kokonaisvaltaista kasvua, terveyttä ja hyvinvointia;
2. tukea lapsen oppimisen edellytyksiä ja edistää elinikäistä oppimista ja koulutuksellisen tasa-arvon toteuttamista;
3. toteuttaa lapsen leikkiin, liikkumiseen, taiteisiin ja kulttuuriperintöön perustuvaa monipuolista pedagogista toimintaa ja mahdollistaa myönteiset oppimiskokemukset;
4. varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, terveellinen ja turvallinen varhaiskasvatustilain ympäristö;
5. turvata lasta kunnioittava toimintatapa ja mahdollisimman pysyvät vuorovaikutussuhteet lasten ja varhaiskasvatustilain henkilöstön välillä;
6. antaa kaikille lapsille yhdenvertaiset mahdollisuudet varhaiskasvatustilain, edistää sukupuolten tasa-arvoa sekä antaa valmiuksia ymmärtää ja kunnioittaa

- yleistä kulttuuriperinnettä sekä kunkin kielellistä, kulttuurista, uskonnollista ja katsomuksellista taustaa;
7. tunnistaa lapsen yksilöllisen tuen tarve ja järjestää tarkoituksenmukaista tukea varhaiskasvatuksessa tarpeen ilmettyä tarvittaessa monialaisessa yhteistyössä;
 8. kehittää lapsen yhteistyö- ja vuorovaikutustaitoja, edistää lapsen toimimista vertaisryhmässä sekä ohjata eettisesti vastuulliseen ja kestävään toimintaan, toisten ihmisten kunnioittamiseen ja yhteiskunnan jäsenyyteen;
 9. varmistaa lapsen mahdollisuus osallistua ja saada vaikuttaa itseään koskeviin asioihin;
 10. toimia yhdessä lapsen sekä lapsen vanhemman tai muun huoltajan kanssa lapsen tasapainoisen kehityksen ja kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin parhaaksi sekä tukea lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa kasvatustyössä.

Varhaiskasvatuksen järjestäjällä on velvollisuus kertoa huoltajille varhaiskasvatuksen tavoitteista ja toiminnasta sen eri toimintamuodoissa. Huoltajalle järjestetään mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa lapsensa varhaiskasvatukseen suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin. Lisäksi huoltajille järjestetään säännöllisesti mahdollisuus osallistua paikallisen ja yksikkökohtaisen varhaiskasvatukseen suunnitteluun ja arviointiin.

Lasten osallistuminen varhaiskasvatukseen vaihtelee perheiden valinnan, lasten lakisääteisen oikeuden ja varhaiskasvatuksen järjestäjän päätöksen mukaan. Tämä tulee ottaa huomioon paikallisten suunnitelmien laatimisessa.

Varhaiskasvatuksessa oppimisympäristön on oltava kehittävä, oppimista edistävä sekä terveellinen ja turvallinen lapsen ikä ja kehitys huomioon ottaen. Toimitilojen ja toimintavälineiden on oltava asianmukaisia, ja niissä on huomioitava esteettömyys. Päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevalle lapselle on tarjottava täysipainoista ravintoa. Ruokailun on oltava tarkoituksenmukaisesti järjestetty ja ohjattu. Varhaiskasvatus on uskonnollisesti, katsomuksellisesti ja puoluepoliittisesti sitouttamaton. Varhaiskasvatusta ei saa käyttää kaupallisen vaikuttamisen kanavana.

Varhaiskasvatuksessa noudatetaan henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista annettuja säädöksiä. Varhaiskasvatuksessa otetaan lisäksi huomioon työsuojeluun ja turvallisuuteen liittyvät säännökset, henkilötietoja koskevat säännökset sekä lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämistä ohjaavat määräykset. Varhaiskasvatuksessa ehkäistään kiusaamista ja puututaan siihen. Turvallisuuden edistämisen tulee olla suunnitelmallista ja säännöllisesti arvioitua. Kunnan on varhaiskasvatusta järjestäessään toimittava yhteistyössä opetuksesta, liikunnasta ja kulttuurista, sosiaalihuollosta, lastensuojelusta, neuvolatoiminnasta ja muusta terveydenhuollosta vastaavien sekä muiden tarvittavien tahojen kanssa. Varhaiskasvatukseen henkilöstöä velvoittavat myös säännökset, jotka koskevat sosiaalihuoltopalveluihin ohjaamista ja lastensuojeluilmoituksen tekemistä.

Varhaiskasvatuksen toimintamuodot

Varhaiskasvatusta annetaan päiväkodissa, perhepäivähoidossa tai muuna varhaiskasvatuksena, esimerkiksi kerho- tai leikkitoimintana. Varhaiskasvatustilain ja varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tavoitteet ohjaavat kaikkia varhaiskasvatukseen toimintamuotoja. Varhaiskasvatukseen toimintamuodot eroavat toisistaan oppimisympäristöiltään, resursseiltaan, henkilöstön koulutukselta ja kelpoisuusvaatimuksilta, henkilöstörakenteilta, lapsiryhmien koolta sekä lasten ja henkilöstön väliseltä suhdeluvulta. On tärkeää, että huoltajat saavat riittävästi tietoa kaikkien toimintamuotojen sisällöistä ja ominaispiirteistä. Huoltajan kanssa neuvotellaan siitä, mikä varhaiskasvatukseen toimintamuoto ja laajuus vastaavat lapsen tarpeita ja etua. Neuvontaa ja ohjausta annetaan palvelujen piiriin hakeuduttaessa, mutta myös lapsen jo ollessa varhaiskasvatustilain palvelujen piirissä.

Päiväkodeissa toteutettava varhaiskasvatus on yleisin varhaiskasvatukseen toimintamuodoista. Päiväkodeissa toiminta on ryhmämuotoista. Lapsiryhmät voidaan muodostaa eri tavoin ottaen huomioon esimerkiksi lasten ikä, sisarusuhteet tai tuen tarve. Ryhmien tulee olla pedagogisesti tarkoituksenmukaisia ja niiden muodostamisessa otetaan huomioon henkilöstön mitoituksen ja ryhmien enimmäiskokoon liittyvät säännökset. Päiväkodissa hoito- ja kasvatustehtävissä

toimivista vähintään kolmanneksen tulee olla kelpoisia lastentarhanopettajan tehtävään, muilla tulee olla sosiaalihuollon ammatillisen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista annetun lain 8 §:ssä säädetty ammatillinen kelpoisuus. Päiväkotien henkilöstön moniammatillisuus on laadukkaana varhaiskasvatuksen voimavara, kun kaikkien osaaminen on käytössä sekä vastuut, tehtävät ja ammattiroolit toteutuvat tarkoituksenmukaisella tavalla. Varhaiskasvatustalaki korostaa pedagogiikan merkitystä ja samalla lastentarhanopettajan pedagogista vastuuta. Kokonaisvastuu lapsiryhmän toiminnan suunnittelusta, toiminnan suunnitelmallisuuden ja tavoitteellisuuden toteutumisesta sekä toiminnan arvioinnista ja kehittämisestä on lastentarhanopettajalla. Lastentarhanopettajat, lastenhoitajat ja muu varhaiskasvatuksen henkilöstö suunnittelevat ja toteuttavat toimintaa yhdessä.

Perhepäivähoito on pienessä ryhmässä toteutettavaa varhaiskasvatusta. Sitä voidaan järjestää perhepäivähoitajan tai lapsen kotona tai ryhmäperhepäivähoitona. Perhepäivähoidossa lapsiryhmiä muodostettaessa tulee kiinnittää huomiota tarkoituksenmukaisuuteen. Kodeissa työskentelevät perhepäivähoitajat vastaavat oman ryhmänsä toiminnasta. Perhepäivähoidon johtaminen tukee perhepäivähoitajien tavoitteellista toiminnan suunnittelua ja toteuttamista.

Muun varhaiskasvatuksen toteutus ja painopisteet vaihtelevat järjestäjän päätösten mukaan. Muuta varhaiskasvatusta voidaan järjestää esimerkiksi leikkihuone- tai kerhotoimintana. Toiminta on ohjattua ja tavoitteellista. Muu varhaiskasvatusta voi tarjota esimerkiksi ulkoilua, omaehtoista leikkiä, taide- tai liikuntakasvatusta. Lisäksi muu varhaiskasvatusta voi tarjota huoltajille ohjattua yhdessäoloa lasten kanssa sekä muita sosiaalisia kontakteja.

Wiitaunionin käytäntö:

Varhaiskasvatusta järjestetään lain määrittelemissä puitteissa kysynnän mukaan.

Varhaiskasvatusta on sivistyslautakunnan alaista toimintaa.

Varhaiskasvatusta toteutetaan päiväkodeissa, ryhmäperhepäiväkodeissa ja perhepäivähoidossa.

Esiopetuksessa olevat lapset käyttävät lukuvuoden aikana pääsääntöisesti koulussa järjestettävää aamu- ja iltapäivätoimintaa.

Vuorohoitotilanteissa ja koulun loma-aikoina osa esikoululaisista on varhaiskasvatuksen yksiköissä.

Lautakunnan tekemällä päätöksellä ykkösluokkalaisten on mahdollista olla päivähoitossa kyläkunnilla ensimmäisen lukuvuoden loppuun. Jos lapsella on erityisperusteita, tilanne katsotaan tapauskohtaisesti.

Perhepäivähoidossa oleville lapsille järjestetään varahoitoa vapaana oleville päivähoitopaikoille.

6. Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua

Varhaiskasvatus on keskeinen lapsia ja heidän perheitään koskeva palvelu, johon suurin osa lapsista osallistuu ennen oppivelvollisuutta. Lapset tuovat varhaiskasvatukseen mukanaan aiemman elämäkokemuksensa, jossa merkittävänä tekijänä ovat huoltajien ja lasten väliset vuorovaikutus- ja kiintymyssuhteet. Henkilöstön tehtävänä on luoda luottamuksellinen suhde lapseen. Huoltajien ja henkilöstön välinen yhteistyö tuo lasten elämään jatkuvuutta ja turvallisuutta. Sovittaessa lapsen varhaiskasvatuksen tavoitteista avoin, arvostava ja tasavertainen kohtaaminen on tärkeää. Säännöllinen yhteistyö on oleellista, jotta perheiden ja henkilöstön yhteinen kasvatustehtävä muodostaa lapsen kannalta mielekkään kokonaisuuden.

Lapsuuden merkityksen ymmärtäminen sekä tietämys lasten kasvusta, kehityksestä ja oppimisesta ovat pedagogisen toiminnan perustaa. Yhtä tärkeää on tuntee jokainen lapsi ja ottaa huomioon hänen yksilöllinen kehityksensä. Lapsen tunteminen edellyttää mahdollisimman pysyviä vuorovaikutussuhteita henkilöstön ja lasten välillä.

Varhaiskasvatus ja siihen kuuluva esiopetus sekä perusopetus muodostavat lapsen kehityksen ja oppimisen kannalta johdonmukaisesti etenevän kokonaisuuden ja perustan elinikäiselle oppimiselle. Laadukkaan kokonaisuuden lähtökohtana on, että varhaiskasvatuksen sekä esi- ja perusopetuksen henkilöstö tuntee koulutusjärjestelmän sekä sen eri vaiheiden keskeiset tavoitteet, ominaispiirteet ja käytännöt. Lasten hyvinvoinnin sekä kehityksen ja oppimisen sujuvuuden vuoksi myös siirtymävaiheet suunnitellaan ja niitä arvioidaan.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä luo yhteistyön rakenteet ja tiedon siirron käytännöt, joiden avulla siirtymät kotoa varhaiskasvatukseen, varhaiskasvatuksen aikana sekä varhaiskasvatuksesta esiopetukseen ja sieltä perusopetukseen ovat mahdollisimman sujuvia. Siirtymävaiheissa tehdään huoltajan kanssa yhteistyötä lapsen edun mukaisesti. Tietojen siirtämisessä voidaan hyödyntää varhaiskasvatuksen aikana koottuja dokumentteja, joissa kuvataan lapsen kehitystä ja oppimista, sekä lapselle laadittua varhaiskasvatussuunnitelmaa. Tiedon siirrossa noudatetaan voimassa olevia säädöksiä.

Wiitaunionin käytäntö:

Perheen saatua tiedon varhaiskasvatuspaikasta, sovitaan yhteisiä tutustumiskäyntejä ja tehdään palvelusopimus. Sopimukseen kirjataan lasta ja perhettä koskevat perustiedot, sovitut hoitoajat ja muu varhaiskasvatukseen liittyvä oleellinen tieto.

Jokaiselle lapselle laaditaan henkilökohtainen varhaiskasvatussuunnitelma eli vasu. Tätä asiakirjaa päivitetään ja arvioidaan vuosittain tai useamminkin, jos on tarvetta.

Lapsen siirtyessä esiopetukseen, välitetään häntä koskevia tarvittavia tietoja koulun puolelle.

7. Arvoperusta

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden arvoperustan yleisperiaatteina ovat lapsen edun ensisijaisuus, lapsen oikeus hyvinvointiin, huolenpitoon ja suojeluun, lapsen mielipiteen huomioon ottaminen sekä yhdenvertaisen ja tasa-arvoisen kohtelun vaatimus ja lapsen syrjintäkielto YK:n Lapsen oikeuksien sopimuksen, varhaiskasvatustien ja YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen mukaisesti.

Lapsuuden itseisarvo

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on suojella ja edistää lasten oikeutta hyvään ja turvalliseen lapsuuteen. Varhaiskasvatus perustuu käsitykseen lapsuuden itseisarvosta. Jokainen lapsi on ainutlaatuinen ja arvokas juuri sellaisena kuin hän on. Jokaisella lapsella on oikeus tulla kuulluksi, nähdä, huomioon otetuksi ja ymmärretyksi omana itsenään sekä yhteisönsä jäsenenä.

Ihmisenä kasvaminen

Varhaiskasvatus perustuu elämän, kestävän elämäntavan ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä ihmisarvon loukkaamattomuuteen. Henkilöstö tukee lasten kasvua ihmisyyteen, jota kuvaa pyrkimys totuuteen, hyvyyteen ja kauneuteen sekä oikeudenmukaisuuteen ja rauhaan. Varhaiskasvatuksessa arvostetaan sivistystä, mikä ilmenee tavassa suhtautua itseän, muihin ihmisiin, ympäristöön ja tietoon sekä tavassa ja tahdossa toimia oikein. Henkilöstö ohjaa lapsia toimimaan arvoperustan mukaisesti sekä keskustelemaan arvoista ja ihanteista. Varhaiskasvatuksessa kiusaamista, rasismia tai väkivaltaa ei hyväksytä missään muodossa eikä keneltäkään.

Lapsen oikeudet

Lapsella on oikeus ilmaista itseään, mielipiteitään ja ajatuksiaan sekä tulla ymmärretyksi niillä ilmaisun keinoilla, joita hänellä on. Jokaisella lapsella on oikeus hyvään opetukseen, huolenpitoon ja kannustavaan palautteeseen. Lapsella on oikeus leikkiä, oppia leikkien ja iloita oppimastaan sekä rakentaa käsitystä itsestään, identiteetistään ja maailmasta omien lähtökohtiensa mukaisesti. Lapsella on oikeus yhteisöllisyyteen ja ryhmään kuulumiseen. Lapsella on oikeus saada tietoa monipuolisesti, käsitellä tunteita ja ristiriitoja sekä kokeilla ja opetella uusia asioita.

Yhdenvertaisuus, tasa-arvo ja moninaisuus

Varhaiskasvatus edistää suomalaisen yhteiskunnan demokraattisia arvoja, kuten yhdenvertaisuutta, tasa-arvoa ja moninaisuutta. Lapsilla tulee olla mahdollisuus kehittää taitojaan ja tehdä valintoja esimerkiksi sukupuolesta, syntyperästä, kulttuuritaustasta tai muista henkilöön liittyvistä syistä riippumatta. Henkilöstön tulee luoda moninaisuutta kunnioittava ilmapiiri. Varhaiskasvatus rakentuu moninaiselle suomalaiselle kulttuuriperinnölle, joka muotoutuu edelleen lasten, heidän huoltajiensa sekä henkilöstön vuorovaikutuksessa.

Perheiden monimuotoisuus

Ammatillinen, avoin ja kunnioittava suhtautuminen monimuotoisiin perheisiin ja perheiden erilaisiin kieliin, kulttuureihin, katsomuksiin ja uskontoihin, perinteisiin sekä kasvatusnäkökulmiin luo edellytyksiä hyvälle kasvatusyhteistyölle. Lasten perheidentiteettiä ja perhesuhteita tuetaan siten, että jokainen lapsi voi kokea oman perheensä arvokkaaksi.

Terveellinen ja kestävä elämäntapa

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on ohjata lapsia terveyttä ja hyvinvointia edistäviin elämäntapoihin. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia kehittää tunnetaitojaan ja esteettistä ajatteluaan. Varhaiskasvatuksessa tunnustetaan ja noudatetaan kestävän elämäntavan periaatteita niin, että sosiaalinen, kulttuurinen, taloudellinen ja ekologinen ulottuvuus huomioidaan. Varhaiskasvatus luo perustaa ekososiaaliselle sivistykselle niin, että ihminen ymmärtää ekologisen kestävyys- ja sosiaalisen kestävyys- ja ihmisoikeuksien toteutumisen.

Wiitaunionin käytäntö:

Varhaiskasvatus toimii yhteistyössä kotien kanssa tukien lapsen kokonaisvaltaista kasvua ja kehitystä. Ammattitaitoinen kasvatushenkilöstö huolehtii laadukkaasta hoivasta, huolenpidosta ja opetuksesta lasta kannustavassa ilmapiirissä:

- Näemme jokaisen lapsen ainutlaatuisuuden ja arvon.
- Kohtaamme lapsen yksilönä, kiireettömästi ja rohkaisten.
- Pidämme tärkeänä, että lapsen ilo leikeissä ja oppimisessa säilyy ja vahvistuu.
- Painotamme terveyttä ja hyvinvointia edistävää elämäntapaa.

Wiitaunionin varhaiskasvatuksen henkilöstö on sitoutunut luomaan kaikkia ihmisiä kunnioittavan ilmapiirin niin, että jokainen lapsi voi kokea itsensä ja perheensä arvokkaaksi.

8. Oppimiskäsitys

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on laadittu perustuen oppimiskäsitykseen, jonka mukaan lapset kasvavat, kehittyvät sekä oppivat vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja lähiympäristön kanssa. Oppimiskäsitys pohjautuu myös näkemykseen lapsesta aktiivisena toimijana. Lapset ovat synnynnäisesti uteliaita ja haluavat oppia uutta, kerrata ja toistaa asioita. Oppiminen on kokonaisvaltaista ja sitä tapahtuu kaikkialla. Siinä yhdistyvät tiedot, taidot, toiminta, tunteet, aistihavainnot, keholliset kokemukset ja ajattelu. Oppimista tapahtuu muun muassa lasten havainnoissa ja tarkkaillessa ympäristöään sekä jäljitellessä muiden toimintaa. Lapset oppivat myös leikkien, liikkuen, tutkien, erilaisia työtehtäviä tehden, itseään ilmaisten sekä taiteisiin perustuvassa toiminnassa.

Varhaiskasvatuksessa oppimisen lähtökohtana ovat lasten aiemmat kokemukset, heidän mielenkiinnon kohteensa ja osaamisensa. On tärkeää, että uusilla opittavilla asioilla on yhteys lasten kehittyviin valmiuksiin sekä muuhun kokemusmaailmaan ja kulttuuritaustaan. Lapset oppivat parhaiten voidessaan hyvin ja kokiessaan olonsa turvalliseksi. Myönteiset tunnekokemukset ja vuorovaikutussuhteet edistävät oppimista. Vertaisryhmä ja kokemus yhteisöön kuulumisesta ovat lapsen oppimisen ja osallisuuden kannalta keskeisiä. Lasten tulee saada oppimiseensa henkilöstön ohjausta ja tukea. Lapsia kiinnostava, tavoitteellinen ja sopivasti haastava toiminta innostaa oppimaan lisää. Jokaisen lapsen tulee saada onnistumisen kokemuksia ja iloa omasta toiminnastaan sekä itsestään oppijana.

Leikki on varhaiskasvatuseräisten lasten oppimiselle merkityksellistä. Se on lasta motivoivaa ja iloa tuottavaa toimintaa, jossa lapset samalla oppivat monia taitoja ja omaksuvat tietoa. Varhaiskasvatuksessa tulee ymmärtää leikin itseisarvo lapselle sekä sen pedagoginen merkitys oppimisessa ja lasten kokonaisvaltaisessa kehityksessä ja hyvinvoinnissa.

Wiitaunionin käytäntö:

Varhaiskasvatuksessamme monipuolinen **leikki** on oppimisen pohja. Leikki on lapselle mahdollisuus ja väline:

- havainnoida ympäristöä
- luoda yhteys kavereihin
- oppia uutta
- hankkia tietoa
- harjoitella taitoja, tunteita
- kehittää ajattelua

Kasvatus, opetus ja hoito muodostavat varhaiskasvatuksessamme ehjän kokonaisuuden.

9. Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa pedagogiikka perustuu määriteltyyn arvoperustaan, käsitykseen lapsesta, lapsuudesta sekä oppimisesta. Pedagogiikalla tarkoitetaan monitieteiseen, erityisesti kasvatus- ja varhaiskasvatustieteelliseen tietoon perustuvaa, ammatillisesti johdettua ja ammattihenkilöstön toteuttamaa suunnitelmallista ja tavoitteellista toimintaa lasten hyvinvoinnin ja oppimisen toteutumiseksi. Se näkyy varhaiskasvatuksen toimintakulttuurissa, oppimisympäristöissä sekä kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuudessa. Pedagogiikan painottuminen varhaiskasvatuksen kokonaisuudessa edellyttää pedagogista asiantuntemusta sekä sitä, että henkilöstöllä on yhteinen ymmärrys siitä, miten lasten oppimista ja hyvinvointia voidaan parhaalla tavalla edistää.

Varhaiskasvatus toteutuu henkilöstön, lasten ja ympäristön vuorovaikutuksessa, jossa kasvatusta, opetus ja hoito muodostavat eheän kokonaisuuden. Näitä kolmea ulottuvuutta voidaan tarkastella käsitteellisesti erillisinä, mutta käytännön toiminnassa ne nivoutuvat yhteen. Tämä mahdollistaa kokonaisvaltaisen lähestymistavan lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämiseksi. Kasvatus, opetus ja hoito painottuvat eri tavoin eri-ikäisten lasten toiminnassa sekä varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa.

Kasvatus on toimintaa, jonka myötä kulttuuriset arvot, tavat ja normit välittyvät, muovautuvat ja uudistuvat. Osaltaan kasvatuksen tavoite on siirtää kulttuuriperintöä sekä tärkeitä pidettyjä arvoja ja traditioita seuraavalle sukupolvelle. Kasvatuksen avulla ohjataan lapsia muodostamaan omia mielipiteitään ja arvioimaan kriittisesti vallitsevia ajattelu- ja toimintatapoja sekä toimimaan eettisesti kestäväällä tavalla. Kasvatuksen sivistystehtävänä on ohjata tietoisesti lasten yksilöllisen identiteetin muotoutumista siten, että lapset oppivat havaitsemaan oman toimintansa vaikutukset toisiin ihmisiin ja ympäristöönsä. Lasten kehitystä tuetaan niin, että he oppivat toimimaan sekä käyttämään osaamistaan myös toisten hyväksi.

Opetuksen lähtökohdaksi on varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määritelty oppimiskäsitys. Opetuksen tarkoitus on edistää lasten oppimista ja auttaa lapsia luomaan merkityksiä itsestään, toisista ihmisistä sekä ympäröivästä maailmasta. Varhaiskasvatuksessa lapsia innostetaan ja motivoitetaan opettelemaan uusia asioita sekä ohjataan käyttämään erilaisia oppimisen tapoja. Opetus tukee ja siinä hyödynnetään lasten luontaista uteliaisuutta ja tutkimisen halua. Opetuksessa otetaan huomioon lasten kehittyvät taidot, mielenkiinnon kohteet ja vahvuudet sekä lasten yksilölliset tuen tarpeet. Lisäksi opetuksen perustana ovat oppimisympäristöille, laaja-alaiselle osaamiselle ja pedagogiselle toiminnalle asetetut tavoitteet.

Hoito on fyysisistä perustarpeista huolehtimista sekä tunnepohjaista välittämistä. Tavoitteena on, että lapsi tuntee itsensä arvostetuksi ja ymmärretyksi sekä kokee olevansa yhteydessä toisiin ihmisiin. Vastavuoroinen ja kunnioittava vuorovaikutussuhde sekä myönteinen kosketus ja läheisyys muodostavat perustan hyvälle hoidolle ja huolenpidolle. Päivittäin toistuvat tilanteet, kuten ruokailu, pukeminen ja riisuminen, lepo ja hygieniasta huolehtiminen ovat keskeinen osa lapsen päivää. Varhaiskasvatuksen hoitotilanteet ovat aina samanaikaisesti kasvatusta ja opetustilanteita, joissa opitaan esimerkiksi vuorovaikutustaitoja, itsestä huolehtimisen taitoja, ajan hallintaa sekä omaksutaan hyviä tottumuksia.

Wiitaunionin käytäntö:

Varhaiskasvatuksemme perustuu vahvaan asiantuntemukseen ja henkilöstön yhteiseen näkemykseen lapsen hyvinvoinnista ja oppimisesta.

Seudullamme on vanhan asutusalueen perinteitä, joita haluamme välittää lapsille musiikin, kielen, liikunnan ja toisistamme välittämisen keinoin.

Lähellä oleva monipuolinen luonto tarjoaa rikkaan kasvu- ja oppimisympäristön ja hyvät mahdollisuudet luontoretkeihin kaikkina vuodenaikoina.

Toimintaamme rikastuttaa eri sukupolvien väliset kohtaamiset (esim. vierailut vanhusten hoivakoteihin). Järjestämme lapsille myös mahdollisuuksia tutustua lähiympäristön toimintoihin (vierailut vanhempien työpaikoille, torille yms.).

10. Laaja-alainen osaaminen

Varhaiskasvatuksessa luodaan pohjaa lasten laaja-alaiselle osaamiselle. Laaja-alainen osaaminen muodostuu tietojen, taitojen, arvojen, asenteiden ja tahdon kokonaisuudesta. Osaaminen tarkoittaa myös kykyä käyttää tietoja ja taitoja sekä toimia tilanteen edellyttämällä tavalla. Siihen, miten lapset käyttävät tietojaan ja taitojaan, vaikuttavat lasten omaksumat arvot ja asenteet sekä tahto toimia. Laaja-alaisen osaamisen tarve nousee ympäröivän maailman muutoksista. Ihmisenä kasvaminen, opiskelu, työnteko sekä kansalaisena toimiminen nyt ja tulevaisuudessa edellyttävät tiedon- ja taidonalat ylittävää ja yhdistävää osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittyminen edistää lasten kasvua yksilöinä ja yhteisönsä jäseninä. Osaamisen kehittyminen alkaa varhaislapsuudessa ja jatkuu läpi elämän. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet kulkevat jatkumona varhaiskasvatussuunnitelman perusteista esi- ja perusopetuksen opetussuunnitelmien perusteisiin. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ovat ohjanneet tämän asiakirjan valmistelua, ja ne tulee ottaa huomioon paikallisissa varhaiskasvatussuunnitelmissa.

Laadukas pedagoginen toiminta vahvistaa lasten laaja-alaista osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittymiseen vaikuttaa se, miten varhaiskasvatuksessa toimitaan, miten eri oppimisympäristöjä käytetään sekä miten lasten hyvinvointia ja oppimista tuetaan. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon toimintakulttuurin ja oppimisympäristöjen kehittämisessä sekä kasvatuksessa, opetuksessa ja hoidossa. Osiossa Oppimisen alueet kuvattujen oppimisen alueiden tehtävänä on edistää lasten laaja-alaista osaamista.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kuvataan viisi toisiinsa liittyvää laaja-alaisen osaamisen osa-aluetta:

- ajattelu ja oppiminen
- kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu
- itsestä huolehtiminen ja arjen taidot
- monilukutaito ja tieto- ja viestintäteknologinen osaaminen
- osallistuminen ja vaikuttaminen.

Seuraavaksi kuvataan mitä laaja-alaisen osaamisen eri osa-alueilla tarkoitetaan. Lisäksi määritellään varhaiskasvatuksen tehtävä kullakin osa-alueella.

Ajattelu ja oppiminen

Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja ympäristön kanssa ja muodostavat perustan muun osaamisen kehittymiselle ja elinikäiselle oppimiselle. Tiedon hankinta, jäsentäminen ja uuden luominen edellyttävät luovaa ja kriittistä ajattelua, jonka perustaa luodaan varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten ajattelun ja oppimisen taitoja.

Lasten ajattelu ja oppiminen kehittyvät monipuolisten ja merkityksellisten kokemusten avulla. Ihmettelulle, oivaltamiselle sekä oppimisen ilolle tulee olla tilaa. Leikissä lapsilla on mahdollisuus käyttää mielikuvitustaan ja luovuuttaan, kokeilla yhdessä ideoita ja tutkia maailmaa. Lasten taitoja jäsentää, nimetä ja kuvata ympäristöä ja sen ilmiöitä tuetaan iän ja kehityksen mukaisesti. Lapsia rohkaistaan kysymään ja kyseenalaistamaan. Heidän kanssaan iloitaan onnistumisista ja opetellaan kannustamaan toisia. Lapsia kannustetaan myös sinnikkyuteen ja olemaan lannistumatta epäonnistumisista sekä keksimään ratkaisuja eri tilanteissa. Heitä ohjataan suuntaamaan ja ylläpitämään tarkkaavaisuuttaan. Päivittäinen, riittävä fyysinen aktiivisuus tukee lasten ajattelua ja oppimista. Toiminnan pedagoginen dokumentointi (luku 4.2) sekä yhteinen pohdinta auttavat lapsia havaitsemaan oppimistaan ja tunnistamaan vahvuuksiaan. Tämä vahvistaa lasten uskoa omiin kykyihinsä.

Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu

Lapset kasvavat kulttuurisesti, kielellisesti ja katsomuksellisesti moninaisessa maailmassa. Tämä korostaa sosiaalisten ja vuorovaikutustaitojen sekä kulttuurisen osaamisen merkitystä. Osaamiseen kuuluu taito kuunnella, tunnistaa ja ymmärtää eri näkemyksiä sekä kyky reflektoida omia arvoja ja asenteita. Vuorovaikutustaidoilla sekä kyvyllä ilmaista itseään ja ymmärtää muita

on tärkeä merkitys identiteetille, toimintakyvylle ja hyvinvoinnille. Toimiva vuorovaikutus erilaisista kulttuuri- ja katsomustaustoista tulevien ihmisten kanssa edellyttää oman ja muiden kulttuurin ja katsomuksellisen taustan ymmärtämistä ja kunnioittamista. Varhaiskasvatuksen tehtävä on edistää lasten kulttuurista osaamista sekä heidän vuorovaikutus- ja ilmaisutaitojaan.

Lapsia rohkaistaan tutustumaan toisiin ihmisiin, kieliin ja kulttuureihin. Henkilöstö toimii mallina lapsille erilaisten ihmisten sekä kielellisen, kulttuurisen ja katsomuksellisen moninaisuuden myönteisessä kohtaamisessa. Lapsia ohjataan ystävällisyyteen ja hyviin tapoihin. Yhteistyöhön perustuva toiminta luo mahdollisuuksia harjoitella vuorovaikutus- ja ilmaisutaitoja eri tilanteissa ja erilaisten ihmisten kanssa. Lasten kanssa harjoitellaan asettumista toisen asemaan, opetellaan tarkastelemaan asioita eri näkökulmista sekä ratkaisemaan ristiriitatilanteita rakentavasti. Tämä vahvistaa lasten sosiaalisia taitoja. Lapsia tuetaan kulttuuri-identiteettien rakentamisessa. Varhaiskasvatuksessa saadut kokemukset, tiedot ja taidot kulttuuriperinnöstä vahvistavat lapsen kykyä omaksua, käyttää ja muuttaa kulttuuria. Esimerkiksi leikit, ruokailuhetket ja juhlat tarjoavat tilaisuuksia jakaa kokemuksia erilaisista perinteistä ja tavoista. Lapsia tuetaan myönteisen suhteen luomisessa moninaiseen ympäristöön.

Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot

Itsestä huolehtimiseen, terveyteen ja turvallisuuteen liittyvät taidot ovat kaikille tärkeitä. Varhaiskasvatuksen tehtävä on vahvistaa lasten hyvinvointiin ja turvallisuuteen liittyviä taitoja sekä ohjata heitä tekemään kestävästä elämäntavan mukaisia valintoja. Varhaiskasvatuksessa tuetaan lasten myönteistä suhtautumista tulevaisuuteen.

Lasten itsenäisyyden asteittaista lisääntymistä tuetaan. Lapsia autetaan, ja heitä kannustetaan pyytämään apua sitä tarvitessaan. Lasten kanssa harjoitellaan erilaisia taitoja kuten pukeutumista, ruokailua sekä henkilökohtaisesta hygieniasta ja omista tavaroista huolehtimista. Lapsia ohjataan toimimaan vastuullisesti ja turvallisesti varhaiskasvatuksen oppimisympäristöissä sekä lähiluonnossa ja liikenteessä. Lasten kanssa käsitellään heidän hyvinvointiaan edistäviä asioita kuten levon, ravinnon, liikunnan ja mielen hyvinvoinnin merkitystä. Lapsia autetaan tunteiden ilmaisussa ja itsesäätelystä. Lasten tunnetaidot vahvistuvat, kun heidän kanssaan opetellaan havaitsemaan, tiedostamaan ja nimeämään tunteita. Lapsia ohjataan myös kunnioittamaan ja suojelemaan omaa ja toisten kehoa.

Monilukutaito ja tieto- ja viestintäteknologinen osaaminen

Monilukutaitoa sekä tieto- ja viestintäteknologista osaamista tarvitaan lasten ja perheiden arjessa, ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa sekä yhteiskunnallisessa osallistumisessa. Monilukutaito sekä tieto- ja viestintäteknologinen osaaminen edistävät lasten kasvatuksellista ja koulutuksellista tasa-arvoa. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tukea näiden taitojen kehittymistä.

Monilukutaito on kulttuurisesti moninaisten viestien ja ympäröivän maailman ymmärtämisen sekä vuorovaikutuksen näkökulmasta keskeinen perustaito. Monilukutaidolla tarkoitetaan erilaisten viestien tulkinna ja tuottamisen taitoja. Monilukutaidon perustana on laaja tekstikäsitys, jonka mukaan erilaiset tekstit voivat olla muun muassa kirjoitetussa, puhutussa, audiovisuaalisessa tai digitaalisessa muodossa. Siihen sisältyy erilaisia lukutaitoja kuten kuvanlukutaito, numeerinen lukutaito, medialukutaito ja peruslukutaito. Monilukutaito liittyy kiinteästi ajattelun ja oppimisen taitoihin. Lasten kanssa nimetään asioita ja esineitä sekä opetellaan erilaisia käsitteitä. Lapsia innostetaan tutkimaan, käyttämään ja tuottamaan viestejä erilaisissa, myös digitaalisissa, ympäristöissä. Monilukutaitoisiksi kehittyäkseen lapset tarvitsevat aikuisen mallia sekä rikasta tekstiympäristöä, lasten tuottamaa kulttuuria sekä lapsille soveltuvia kulttuuripalveluja.

Lasten kanssa tutkitaan ja havainnoidaan tieto- ja viestintäteknologian roolia arkielämässä sekä tutustutaan erilaisiin tieto- ja viestintäteknologisiin välineisiin, sovelluksiin ja peleihin. Digitaalista dokumentointia hyödynnetään leikeissä, tutkimisessa, liikkumisessa sekä taiteellisessa kokemisessa ja tuottamisessa. Mahdollisuudet kokeilla ja tuottaa sisältöjä itse ja yhdessä muiden lasten kanssa käyttäen apuna tieto- ja viestintäteknologiaa edistävät lasten luovan ajattelun ja yhteistoiminnan taitoja sekä lukutaitoa. Henkilöstö ohjaa lapsia tieto- ja viestintäteknologian monipuoliseen ja turvalliseen käyttöön.

Osallistuminen ja vaikuttaminen

Aktiivinen ja vastuullinen osallistuminen ja vaikuttaminen luovat perustan demokraattiselle ja kestäväälle tulevaisuudelle. Tämä edellyttää yksilöltä taitoa ja halua osallistua yhteisön toimintaan sekä luottamusta omiin vaikutusmahdollisuuksiinsa. Lasten oikeuksiin kuuluvat kuulluksi tuleminen ja osallisuus omaan elämään vaikuttavissa asioissa. Varhaiskasvatuksessa kunnioitetaan näitä demokratian toteutumisen keskeisiä periaatteita. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten kehittyviä osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja sekä kannustaa oma-aloitteisuuteen.

Lasten arvostava kohtaaminen, heidän ajatustensa kuunteleminen ja aloitteisiin vastaaminen vahvistavat lasten osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja. Lapset suunnittelevat, toteuttavat ja arvioivat toimintaa yhdessä henkilöstön kanssa. Samalla lapset oppivat vuorovaikutustaitoja sekä yhteisten sääntöjen, sopimusten ja luottamuksen merkitystä. Henkilöstö huolehtii siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa. Osallistumisen ja vaikuttamisen kautta lasten käsitys itsestään kehittyy, iteluottamus kasvaa ja yhteisössä tarvittavat sosiaaliset taidot muovautuvat.

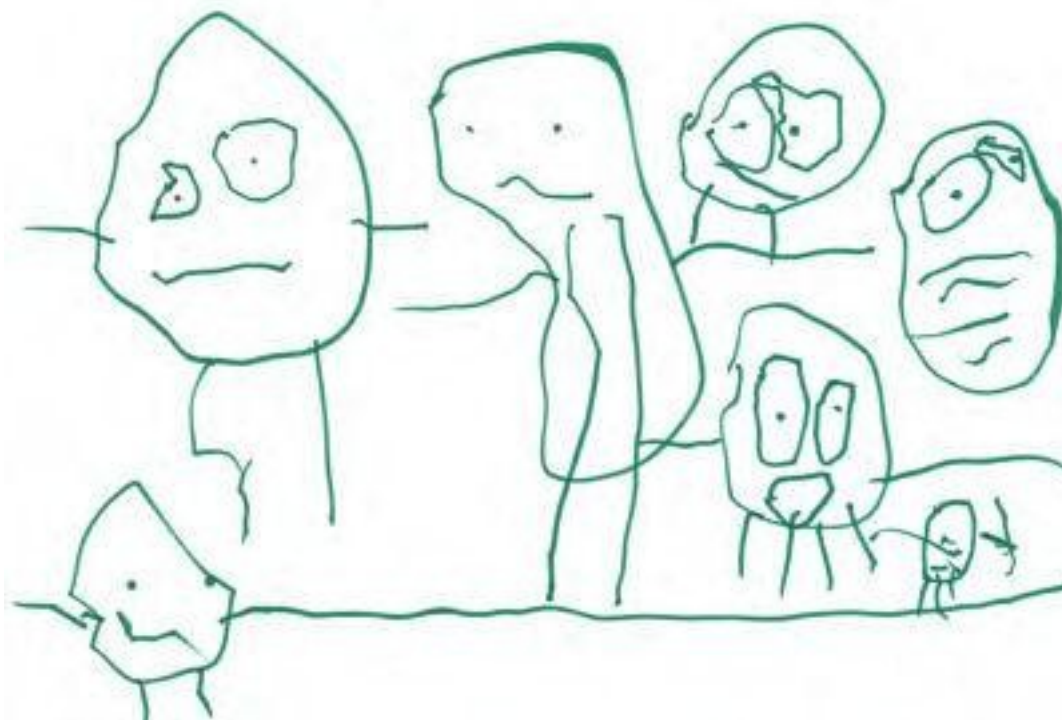
Wiitaunionin käytäntö:

Rohkaisemme lasta ajattelemaan, tutkimaan, pohtimaan ja oivaltamaan uusia asioita. Luomme hänelle rikasta ja laajaa maailmankuvaa. Hyvät **tunne- ja turvataidot** antavat lapselle iteluottamusta ja oikeaa asennetta kohdata erilaisia ihmisiä ja ilmiöitä. Sinnikäs yrittäminen, uteliaisuus, **ilmaisu- ja kaveritaidot** ovat keskeisiä kasvatuksessa.

Oman äidinkielen kehitystä vahvistamme perinteisellä satujen lukemisella ja kerronnalla. Innostamme lapsia tarinoimaan, satuilemaan ja näyttelemään omia juttujaan. Ipadit, cd:t, dvd:t ja tietokoneet ovat käytössämme varhaiskasvatuksessa; niillä elävöitämme arkipäivän opetustilanteita.

Lapsi pääsee itse vaikuttamaan toimintoihin ja hänen ääntään kuullaan monin eri tavoin.

Wiitaunionissa järjestetään lapsille vuosittain erilaisia tapahtumia, konsertteja ja teatteriesityksiä.

11. Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet Wiitaunionissa

Toimintakulttuuria kehitetään ja arvioidaan säännöllisesti. Jokaisessa yksikössä on omat suunnittelupalaverit, joissa käsitellään mm. yksikön toimintaperiaatteita, sisältöjä ja arvoja. Perhepäivähoitajille järjestetään yhteispalavereja, joissa käsitellään samoja asioita. Toiminnan suunnittelun lisäksi toimintaa arvioidaan säännöllisesti. Arviointia tehdään pitkin toimintakautta, mutta varsinainen kauden arviointipalaveri toteutetaan vuosittain toukokuussa. Sen pitämisestä vastaavat varhaiskasvatusjohtajat. Tällöin mietitään, kuinka kausi on sujunut ja onko tavoitteisiin päästy. Arvioinnissa esille tulleiden asioiden pohjalta toimintaa kehitetään lapsen edun mukaisesti. Toimintakulttuuriin vaikuttavat työntekijät, lapset ja vanhemmat. Se koostuu kaikkien yhteisestä vuorovaikutuksesta. Tämän vuoksi myös perheet otetaan mukaan kehittämiseen ja arviointiin. Kyselemme lapsilta ja vanhemmilta ideoita ja palautetta mm. lasten kokousten, vasukeskustelujen ja vanhempainiltojen yhteydessä. Varhaiskasvatusyksiköt sopivat omat tarkemmat toimintatapansa.

Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä:

Laadukas varhaiskasvatuksemme perustuu yhteistyöhön. Hyvä yhteistyö tarvitsee toimiakseen yhteisesti sovitut arvot, tavoitteet ja kasvatuseriaatteet. Oppiva yhteisö kehittyy ja muuttuu ja siinä opitaan myös lapsilta! Tämän vuoksi on tärkeä pysähtyä säännöllisesti keskustelemaan näistä asioista suunnittelu- ja arviointipalaverissa. Työntekijät antavat toisilleen rakentavaa ja asiallista palautetta kehittyäkseen; epäkohtiin ei jämähdetä vaan toimitaan ratkaisukeskeisesti. Työyhteisö hyödyntää kunkin työntekijän vahvuuksia ja erityisosaamista. Kaikilla on mahdollisuus osallistua koulutuksiin.

Leikkiin ja vuorovaikutukseen kannustava yhteisö:

Varhaiskasvatuksen henkilöstönä arvostamme lasten leikkiä. Tarjoamme lapselle mahdollisuuksia oppia uusia asioita leikin kautta, lasten omalla mukavuusalueella. Suosimme pienryhmätoimintaa, koska se mahdollistaa jokaisen lapsen huomioimisen, kuulluksi tulemisen ja vaikuttaa myönteisesti lapsen kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin. Olemme aidosti kiinnostuneita ja mukana lasten leikeissä. Jos leikki on pakko jättää kesken, siihen voi palata myöhemmin. Lelupäivän vietosta ja -tavoista yksiköt päättävät itse.

Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo:

Vanhempien mielipiteitä ja toiveita kartoitetaan asiakastyytyväisyyskyselyllä kahden vuoden välein. Lisäksi ruokahuolto järjestää säännöllisesti oman mielipidekyselynsä. Kasvatuskumppanuuden myötä varhaiskasvatuksen kehittämisideoita tulee päivittäisissä keskusteluissa. Myös vasu -keskustelut, vanhempainillat, palautelaatikot ja muut kyselyt ovat keinoja, joilla vanhemmat pystyvät vaikuttamaan toimintaan. Vanhempia voidaan osallistaa myös erilaisten teemapäivien, retkien, vierailujen ja projektien myötä. Lasten osallisuutta varhaiskasvatuksessa tuetaan esim. järjestämällä lasten kokouksia, omia toivepäiviä tai tekemällä leikkitauluja, josta pienikin lapsi voi valita mielekkään leikin. Yksiköissä sovimme omista käytännöistä liittyen siihen, kuinka lapset ja huoltajat otetaan mukaan toiminnan suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin.

Kulttuurin moninaisuus ja kielitietoisuus:

Eri kulttuurista tulevan lapsen kohdalla korostuu palvelusopimuksen teon tärkeys. Työntekijän tulee tehdä taustatyötä uudesta kulttuurista, jotta osaa ottaa puheeksi kulttuurin tuomia erityispiirteitä. Hänen tulee kertoa yleisiä asioita myös suomalaisesta kulttuurista. Tarvittaessa palvelusopimusta tehtäessä käytämme tulkkia. Hoitopaikoissa huomioimme ryhmän kunkin lapsen kulttuuritaustat ja tutustumme niihin.

Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa:

Toimintamme pohjana on valtakunnalliset varhaiskasvatuksen turvallisuusohjeet.

Kiusaamisen ennaltaehkäisyyn ja puuttumiseen on varhaiskasvatuksellamme oma ohjeistus.

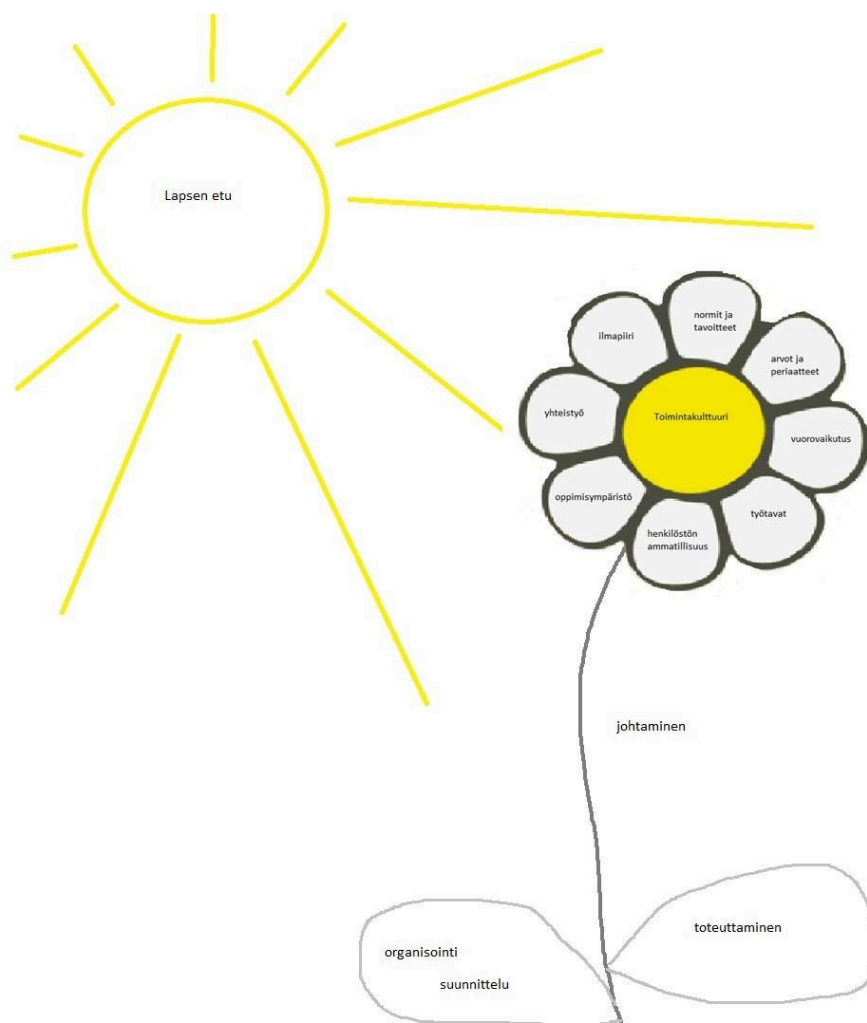
Varhaiskasvatuksen hyvinvointiin ja turvallisuuteen on vaikuttanut Wiitaunionissa myönteisenä asiana se, ettei ryhmäkokoja suurennettu uuden lakimuutoksen myötä. Lisäksi molemmissa kunnissa on isoissa päiväkotiryhmissä ryhmävastajat.

Tunnekasvatuksella vahvistamme lasten tunne- ja turvataitoja (esim. THL:n materiaalin avulla).

Varhaiskasvatuksen henkilökunta on EA-koulutettu ja koulutusten päivityksistä huolehditaan. Isoissa yksiköissä on omat turvallisuussuunnitelmat, joita päivitetään säännöllisesti.

Wiitaunionissa tiedostetaan toimintakulttuurin vaikutukset varhaiskasvatuksen laatuun. Toimintakulttuuri koostuu yhteisön jäsenten tavoista toimia ja muovautuu heidän vuorovaikutuksessaan. Kukin henkilö vaikuttaa siihen omalla persoonallaan ja menetelmillään. Kunkin yksikön henkilökunta sopii toimintakauden alussa yksikkönsä yhteisistä toimintaperiaatteista, jotta ne ovat yhteneväisiä ja asetettujen tavoitteiden mukaisia. Varhaiskasvatusjohtajat vastaavat siitä, että toimintakulttuuria myös kehitetään ja arvioidaan säännöllisesti.

Toimintakulttuurin rakentuminen:

12. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt

Varhaiskasvatuksessa tavoitteena on varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, terveellinen ja turvallinen oppimisympäristö. Oppimisympäristöillä tarkoitetaan tiloja, paikkoja, yhteisöjä, käytäntöjä, välineitä ja tarvikkeita, jotka tukevat lasten kehitystä, oppimista ja vuorovaikutusta. Oppimisympäristökäsite sisältää varhaiskasvatuksessa muun muassa fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen ulottuvuuden. Oppimisympäristöjä kehitetään siten, että varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa ja että ne tukevat lasten terveen itsetunnon sekä sosiaalisten ja oppimisen taitojen kehittymistä. Ergonomia, ekologisuus, viihtyisyys ja esteettömyys sekä tilojen valaistus ja akustiikka, sisäilman laatu ja siisteys otetaan huomioon oppimisympäristöjä rakennettaessa ja kehitettäessä.

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja rakennetaan yhdessä lasten kanssa. Niiden tulee tukea lasten luontaista uteliaisuutta ja oppimisen halua sekä ohjata leikkiin, fyysiseen aktiivisuuteen, tutkimiseen sekä taiteelliseen ilmaisuun ja kokemiseen. Lapsilla tulee olla mahdollisuus tutkia maailmaa kaikilla aisteillaan ja koko kehollaan. Oppimisympäristöt tarjoavat lapsille vaihtoehtoja mieluisaan tekemiseen, monipuoliseen ja vauhdikkaaseen liikkumiseen, leikkeihin ja peleihin sekä rauhalliseen oleiluun ja lepoon. Lasten ideat, leikit ja heidän tekemänsä työt näkyvät oppimisympäristöissä.

Oppimisympäristöissä voidaan toteuttaa monenlaista pedagogista toimintaa ja ne muuntuvat tarpeen mukaan. Henkilöstön tulee ottaa huomioon lasten kiinnostuksen kohteet, yksilölliset taidot ja tarpeet sekä osiossa Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelu ja toteuttaminen kuvatut varhaiskasvatuksen toteuttamisen periaatteet. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöissä toimitaan joustavasti erikokoisissa ryhmissä, joissa jokaisella yhteisön jäsenellä on mahdollisuus osallistua toimintaan ja vuorovaikutukseen. Toiminta pedagogisesti tarkoituksenmukaisissa ryhmissä edistää lasten ja henkilöstön keskittymistä sekä lapsilähtöistä toimintaa.

Yhteisesti sovitut säännöt ja toimintatavat auttavat luomaan ilmapiiriltään turvallisen, muita kunnioittavan ja yhteisvastuullisen oppimisympäristön. Turvallisessa ilmapiirissä erilaisten tunteiden näyttäminen on sallittua ja henkilöstö auttaa lapsia tunteiden ilmaisussa ja itsesäätelyssä. Lapsia rohkaistaan kysymään, ja lasten kysymyksiin vastataan.

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja kehitetään siten, että ne vahvistavat yhdenvertaisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa. Tämä mahdollistaa perinteisten sukupuolistereotyyppien rikkomisen. Oppimisympäristöissä edistetään lasten kielellistä kehitystä ja kielitietoisuutta sekä tuodaan näkyväksi kulttuurista moninaisuutta.

Luonto sekä pihat, leikkipuistot ja muut rakennetut ympäristöt ovat myös varhaiskasvatuksen oppimisympäristöjä. Ne tarjoavat kokemuksia, materiaaleja ja monipuolisia mahdollisuuksia leikkiin ja tutkimiseen. Niitä hyödynnetään liikunta- ja luontoelämysten ja oppimisen paikkoina.

Lasten käytössä tulee olla riittävästi monipuolisia ja turvallisia leikki- ja toimintavälineitä, ja niissä on tarvittaessa huomioitava lasten yksilölliset tuen tarpeet. Tieto- ja viestintäteknologia on osa monipuolista ja lasta osallistavaa oppimisympäristöä. Varhaiskasvatuksessa käytetään tieto- ja viestintäteknologiaa tarkoituksenmukaisella tavalla. Lasten omia tieto- ja viestintäteknologisia laitteita, leluja ja muita välineitä käytetään varhaiskasvatuksen järjestäjän määrittämällä tavalla. Omien laitteiden, lelujen ja välineiden käytöstä sovitaan huoltajien kanssa.

Yhteistyö muiden toimijoiden kanssa ja vierailut esimerkiksi kirjastoon, museoon, kulttuuriperintökohteisiin, teatteriin ja huoltajien työpaikoille rikastavat lasten oppimisympäristöjä. Oppimisympäristöjen suunnittelu tarjoaa myös luontevan yhteistyömahdollisuuden henkilöstön ja huoltajien välille.

Wiitaunionin käytäntö:

Varhaiskasvatuksessa panostetaan oppimisympäristöihin niin sisällä kuin ulkonakin. Tilat järjestetään leikkiä ja oppimista tukeviksi.

Viihtyvyyteen kiinnitetään erityistä huomiota ja lasten töitä laitetaan esille.

Aikuiset havainnoivat lasten leikkejä, kuuntelevat kehitysideoita ja muuttavat tilaratkaisuja tarpeen mukaan.

Lapsia jaetaan mahdollisimman usein pienryhmiin, koska se rauhoittaa tilanteita ja vähentää melua.

Tarvittavat välineet, lelut ja pelit mietitään kulloinkin ryhmän tarpeita parhaiten vastaaviksi.

Mediakasvatusta varten varhaiskasvatukseen on hankittu tabletteja. Erityistä tukea tarvitsevien lasten tarpeet huomioidaan oppimisympäristössä.

Ympäristön turvallisuutta tarkkaillaan päivittäin. Oman lähiympäristön lisäksi hyödynnetään muita paikallisia oppimisympäristöjä, joita ovat esim. lähimetsä, kirjasto, kirkko, liikunta- ja teatterisali, urheilukenttä yms.

13. Yhteistyö varhaiskasvatuksessa

Yhteistyöllä tuetaan lapsen varhaiskasvatuksen järjestämistä siten, että jokainen lapsi saa oman kehityksensä ja tarpeidensa mukaista kasvatusta, opetusta ja hoitoa. Vastuu yhteistyön toteutumisesta ja suunnitelmallisuudesta on varhaiskasvatuksen järjestäjillä. He vastaavat myös siitä, että yhteistyötä toteutetaan tarvittaessa monialaisesti.

Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö

Huoltajien kanssa tehtävällä yhteistyöllä on tärkeä merkitys varhaiskasvatuksessa. Yhteistyön tavoitteena on huoltajien ja henkilöstön yhteinen sitoutuminen lasten terveen ja turvallisen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämiseen. Luottamuksen rakentaminen sekä tasa-arvoinen vuorovaikutus ja keskinäinen kunnioitus tukevat kasvatusyhteistyötä.

Kasvatustyöhön liittyvistä arvoista, tavoitteista ja vastuista keskustellaan sekä henkilöstön kesken että huoltajien kanssa. Yhteistyö on vuorovaikutteista ja edellyttää varhaiskasvatuksen henkilöstöltä aloitteellisuutta ja aktiivisuutta. Yhteistyössä huomioidaan perheiden moninaisuus, lasten yksilölliset tarpeet sekä huoltajuuteen ja vanhemmuuteen liittyvät kysymykset. Tarvittaessa keskusteluissa käytetään tulkkia molemminpuolisen ymmärryksen varmistamiseksi.

Yhteistyöllä voi olla erilaisia tehtäviä ja muotoja lapsen varhaiskasvatuksen aikana. Lasten päivittäiset tapahtumat ja kokemukset jaetaan huoltajien kanssa. Kannustavat ja lapsen kehitystä ja oppimista myönteisesti kuvaavat viestit ovat tärkeitä. Huoltajan ja henkilöstön havainnot ja keskustelut lapsen päivästä luovat pohjan lapsen kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin turvaamiselle.

Yhteistyön merkitys on erityisen tärkeää siirtymävaiheissa, kuten lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksessa ja varhaiskasvatuksen aikaisissa siirtymissä, lapsen vaihtaessa päiväkotia tai aloittaessa esiopetuksen. Yhteisellä keskustelulla on erityinen tehtävä laadittaessa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa (osio Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma). Yhteistyön merkitys huoltajien kanssa korostuu, kun suunnitellaan ja toteutetaan lasten kehityksen ja oppimisen tukea (osio Lapsen kehityksen ja oppimisen tuki). Luottamuksellinen ilmapiiri mahdollistaa huoltajien ja henkilöstön välisen yhteistyön myös haastavissa tilanteissa, esimerkiksi huolen herätessä lapsen hyvinvoinnista.

Lasten huoltajilla tulee olla mahdollisuus osallistua varhaiskasvatuksen toiminnan ja kasvatustyön tavoitteiden suunnitteluun ja kehittämiseen yhdessä henkilöstön ja lasten kanssa. Tieto- ja viestintäteknologiaa hyödynnetään huoltajien kanssa tehtävässä yhteistyössä. Yhteistyö voi tukea myös huoltajien keskinäistä vuorovaikutusta. Huoltajien verkostoituminen ja yhteinen toiminta erilaisissa tilaisuuksissa vahvistaa yhteisöllisyyttä ja antaa tukea henkilöstön työlle.

Monialainen yhteistyö

Monialaisen yhteistyön tavoitteena on varmistaa varhaiskasvatuksen toteuttaminen toimintayksiköissä lasten tarpeita vastaavasti. Varhaiskasvatustilain mukaan kunnan on varhaiskasvatusta järjestäessään toimittava monialaisessa yhteistyössä ja luotava tarvittavat yhteistyörakenteet.

Varhaiskasvatuksessa tehdään yhteistyötä neuvolan ammattilaisten, lastensuojelun sekä muiden terveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden toimijoiden kesken. Yhteistyön merkitys korostuu, kun jollain näistä tahoista herää huoli lapsen kehityksestä tai hyvinvoinnista tai kun lapsen tukea suunnitellaan ja järjestetään. Laajaan terveystarkastukseen sisällytetään varhaiskasvatuksen henkilöstön arvio alle kouluikäisen lapsen selviytymisestä ja hyvinvoinnista varhaiskasvatuksessa huoltajan kirjallisella suostumuksella. Varhaiskasvatuksen henkilökunnan antama arvio on tärkeä osa lapsen kokonaisvaltaisen kasvun, kehityksen ja hyvinvoinnin arviointia sekä tuen tarpeiden varhaista tunnistamista monialaisessa yhteistyössä.

Varhaiskasvatuksen yhteistyötahoilla tarkoitetaan kaikkia niitä alueellisia ja paikallisia toimijoita, joiden kanssa varhaiskasvatuksen on luontevaa tehdä yhteistyötä. Yhteistyö esimerkiksi opetuksesta, liikunnasta, kirjastosta ja kulttuurista vastaavien tahojen ja muiden lähiympäristön toimijoiden kanssa lisää oppimisympäristöjen monipuolisuutta ja tukee varhaiskasvatuksen tavoitteita. Yhteistyö kunnan varhaiskasvatuksen ja sen alueella toimivien yksityisten

varhaiskasvatuspalvelujen tuottajien välillä on tärkeää. Muita varhaiskasvatuksen yhteistyötahoja ovat esimerkiksi järjestöt, seurakunnat, poliisi sekä ravitsemus- ja siivouspalvelut.

Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö Wiitaunionin varhaiskasvatuksessa

Wiitaunionissa jokaiselle lapselle pyritään löytämään sopiva hoitopaikka, jossa huomioidaan hänen ikänsä ja kehitysvaiheensa. Hoitopaikan valintaan vaikuttavat myös lapsen erityistarpeet. Huoltajien kanssa luodaan luottamuksellinen, tasa-arvoinen ja avoin vuorovaikutussuhde. Hyvän yhteistyön luomiseksi koko varhaiskasvatuksen henkilöstöä on koulutettu kasvatuskumppanuuteen. Henkilöstö tukee aktiivisesti vanhempia lasten huoltajuuteen ja vanhemmuuteen liittyvissä kysymyksissä. Hoitopaikan valinnassa huomioidaan mahdollisuuksien mukaan vanhempien toiveita ja sisarukset pyritään saamaan samaan hoitopaikkaan. Yhteisöllisyyttä vahvistetaan yhteisillä tapahtumilla ja yksiköissä vanhempainilloilla.

Varhaiskasvatuksessa tarjotaan Lapset puheeksi -keskustelua 1-, 3, ja 5-vuotiaille sekä tarvittaessa muulloinkin. Sen tarkoituksena on tukea lapsen oppimista, hyvinvointia ja suotuisaa kehitystä kodin ja kehitysympäristöjen yhteistyönä sekä tuoda oma panoksensa sosiaalisten ja tunne-elämän ongelmien ehkäisyyn.

Panostamme jokaisen lapsen hoidon aloitukseen. Lapsella ja hänen vanhemmillaan on mahdollisuus käydä tutustumassa tulevaan hoitopaikkaan useampia kertoja. Varhaiskasvatuksen alkaessa vanhempien on mahdollista tulla lapsen mukaan. Ennen hoidon alkamista tai heti sen alettua tehdään vanhempien kanssa palvelusopimus. Sopimusta päivitetään tarvittaessa. Jokaiselle lapselle tehdään varhaiskasvatussuunnitelma eli vasu, jota päivitetään kerran vuodessa ja aina hoitopaikan vaihtuessa.

Kun lapsi vaihtaa hoitopaikkaa tai aloittaa esiopetuksen, on yhteistyön merkitys tärkeää. Tietoa siirretään vasulomakkeilla, siirtymäpalavereissa ja henkilöstön mukana. Mikäli lapsen vanhemmat ovat eronneet ja heillä on yhteishuoltajuus, tulee molemmat vanhemmista kutsua sekä palvelusopimuksen että vasun tekemiseen. Molemmille toimitetaan tarvittaessa kopio.

Monialainen yhteistyö Wiitaunionin varhaiskasvatuksessa

Neuvolan ja varhaiskasvatuksen välillä on käytössä yhteistyölomake. Varhaiskasvatuksen työntekijä täyttää lomakkeen, jonka vanhempi vie mukanaan neuvolaan. Neuvolan huomiot palautetaan varhaiskasvatuksen erityisopettajan kautta takaisin hoitopaikkaan. Viitasaarella lomaketta täytetään vuosittain, Pihtiputaalla laajennettujen terveystarkastusten yhteydessä 18 kk ikäisenä ja 4-vuotiaana. Lisäksi Pihtiputaalla on kaksi kertaa vuodessa neuvolapalaveri, jossa vanhempien luvalla moniammatillisessa työryhmässä keskustellaan hoitolasten asioista. Tietoa siirretään myös tarvittaessa luvanvaraisesti myös esim. Lene-lomakkeiden avulla. *Neuvolan perhetyöntekijä* on tarvittaessa mukana lapsen varhaiskasvatusta koskevissa palavereissa tai kotikäynneillä. *Varhaiskasvatuksen konsultoivan psykologin palveluja pyritään järjestämään* henkilökunnan konsultaatioon ja lapsiryhmiin. Lisäksi hän on tarvittaessa mukana lasten palavereissa.

Vanhemmilta kysytään lupa keskinäiseen yhteydenpitoon terapeuttien ja hoitopaikan välillä. *Puheterapeutti* on tarvittaessa mukana lasten vasupalavereissa. Puheterapeutti voi ohjeistaa henkilökuntaa kuvien käytössä ja kommunikointimenetelmissä. Wiitaunionissa on käytössä lukivalmiuksien arviointimenetelmä 4-5 -vuotiaille (Lukiva), jonka puheterapeutti tekee asiakkailleen, varhaiskasvatuksen erityisopettaja varhaiskasvatuksessa oleville ja terveydenhoitaja kotihoidossa oleville lapsille.

Yhteistyötä tehdään myös *toimintaterapeuttien* ja *fysioterapeuttien* kanssa. Terapeutit voivat työskennellä lapsen kanssa myös tämän hoitopaikassa. Myös henkilökunnan kanssa pidettäviä ohjauskäyntejä järjestetään tarvittaessa. He osallistuvat myös asiakkaana olevan lapsen vasupalavereihin. Lapsen kanssa työskenteleviä *kuntoutusohjaajia* ja *erikoissairaanhoidon työntekijöitä* pyydetään mukaan lapsen palavereihin. Myös kuntoutusjaksojen loppupalavereihin osallistutaan tarvittaessa. *Koulun* ja neuvolan kanssa pidetään keväisin ns. siirtymäpalaveri, jossa käydään läpi seuraavana syksynä esikoulunsa aloittavat lapset. Erityistä tukea tarvitsevien lasten kohdalla pidetään erillisiä yhteistyöpalavereja esikouluun siirryttäessä. Hoitopaikan uusin vasulomake toimitetaan vanhempien luvalla esikoulunopettajille luettavaksi.

Maahanmuuttajaperheiden kanssa voidaan hyödyntää *tulkkipalveluita* (läsnäoleva -tai puhelintulkkaus).

Sosiaali- ja lastensuojelun työntekijöiden kanssa tehdään yhteistyötä. Lastensuojelulta voidaan huoltilanteissa kysyä neuvoa nimettömänä. Sosiaalityöntekijä voi tulla mukaan vanhempien kanssa käytäviin palaveriin. Tarvittaessa varhaiskasvatushenkilöstö on velvollinen tekemään lastensuojeluilmoituksen (Lastensuojelulaki 25§). Yhteistyötä tehdään tarvittaessa myös *perheneuvolan* kanssa. Muita yhteistyötahoja ovat *keittiöhenkilöstö, kiinteistö- ja laitoshuolto, kulttuuri- ja vapaa-aikatoimi, seurakunnat, urheiluseurat, palokunta, poliisi ja vammaisjärjestöt.*

14. Pedagogisen toiminnan viitekehys

Varhaiskasvatuksen pedagogista toimintaa ja sen toteuttamista kuvaa kokonaisvaltaisuus. Tavoitteena on edistää lasten oppimista ja hyvinvointia sekä laaja-alaista osaamista (kuvio 1). Pedagoginen toiminta toteutuu lasten ja henkilöstön välisessä vuorovaikutuksessa ja yhteisessä toiminnassa. Lasten omaehtoinen, henkilöstön ja lasten yhdessä ideoima sekä henkilöstön johdolla suunniteltu toiminta täydentävät toisiaan. Varhaiskasvatuksen pedagoginen toiminta läpäisee kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuuden.

Kuvio 1. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan viitekehys

Tavoitteellisen toiminnan perustan luovat arvoperusta, oppimiskäsitys, niihin pohjautuva toimintakulttuuri sekä monipuoliset oppimisympäristöt, yhteistyö ja työtavat. Lasten mielenkiinnon kohteet ja tarpeet sekä heidän kasvuympäristönsä liittyvät merkitykselliset asiat ovat toiminnan suunnittelun lähtökohtana. Lähtökohtana ovat myös oppimisen alueet. Laadukkaana pedagogisen toiminnan edellytyksenä on suunnitelmallinen dokumentointi, arviointi ja kehittäminen (osiot Pedagoginen dokumentointi ja Toiminnan arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa). Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ohjaavat osaltaan toiminnan suunnittelua.

Pedagogisen toiminnan tavoitteita ja periaatteita tarkennetaan paikallisissa varhaiskasvatussuunnitelmissa. Tavoitteita tarkennettaessa otetaan huomioon varhaiskasvatuksen eri toimintamuodot, niiden henkilöstörakenne ja muut ominaispiirteet. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma sekä lasten varhaiskasvatussuunnitelmat ovat lapsiryhmän toiminnan suunnittelun lähtökohtia. Toimintaa toteutetaan niin, että jokaisella lapsella

on oikeus edetä oppimisessaan siten, että varhaiskasvatuksesta ja esiopetuksesta muodostuu lapselle mielekäs jatkumo.

Wiitaunionin käytäntö:

Wiitaunionin varhaiskasvatuksessa otamme toiminnan suunnittelussa ja arvioinnissa huomioon kaikki oppimisen alueet.

15. Pedagoginen dokumentointi Wiitaunionissa

Pedagoginen dokumentointi on varhaiskasvatuksen suunnittelun, toteuttamisen, arvioinnin ja kehittämisen keskeinen työmenetelmä. Havaintoja ja dokumentteja tulkitsemalla muodostuu ymmärrys pedagogisesta toiminnasta. Prosessi on jatkuva ja siihen on myös lasten ja huoltajien mahdollista osallistua.

Pedagogisen dokumentoinnin avulla kasvattajat tekevät lapsen yksilöllistä kasvua ja kasvatustyötä näkyväksi. Se luo perustan toiminnan suunnittelulle. Monipuolisella ja konkreettisella tavalla saadaan tietoa lasten elämästä, kehityksestä, kiinnostuksen kohteista, ajattelusta, oppimisesta, tarpeista sekä lapsiryhmän vuorovaikutuksesta ja toiminnasta. Tavoitteena on oppia tuntemaan lapsi ja saatua tietoa hyödyntäen arjessa muokata esim. työtapoja, oppimisympäristöjä, toiminnan tavoitteita ja menetelmiä lapsen kiinnostusta ja tarpeita vastaavaksi (= lapsilähtöinen ote).

Varhaiskasvatuksen pedagogisen dokumentoinnin periaatteita ja käytäntöjä Wiitaunionissa:

- toimintasuunnitelmat
- lasten palvelusopimukset
- lasten varhaiskasvatussuunnitelmat
- muistiinpanot palavereista ja havainnoista (leikit, kertomukset, sadutus)
- lasten piirustukset ja muut tuotokset
- valokuvat, videopätkät (lasten arjen toiminnoista)
- reissuvihko, kuvakansio tms. (tarvittaessa)
- päivähoiton huomiot/lausunnot terveydenhoitopalveluihin (tarvittaessa)
- esikouluun lähtevien taitojen kartoitukset
- Lukiva -testit (4-5 v.)

Dokumentointi on myös ammatillisen kasvun väline henkilökunnalle. Se haastaa aikuiset keskustelemaan, arvioimaan omia toimintatapojaan ja menetelmiään.

16. Monipuoliset työtavat

Wiitaunionin käytäntö:

Wiitaunionin varhaiskasvatuksessa toimintaa suunniteltaessa ja työtapoja valittaessa otetaan huomioon varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet sekä lasten ikä, tarpeet, edellytykset ja kiinnostuksen kohteet. Käytämme toiminnallisia sekä luovuutta ja osallisuutta edistäviä työtapoja. Tällaisia ovat esimerkiksi lasten omaehtoinen ja ohjattu leikki, liikkuminen, tutkiminen sekä taiteellinen kokeminen ja ilmaisu. Huomioimme lapsen luontaisen tavan oppia (aistit). Tieto- ja viestintäteknologiaa hyödynnämme toiminnassa. Ohjaamme lapsia kokeilemaan ja käyttämään erilaisia työtapoja erikokoisissa ryhmissä sekä itsenäisesti. Rohkaisemme lapsia kyselemään ja ihmettelemään sekä päättämään ja ratkaisemaan ongelmia yhdessä.

Henkilökunnalta edellytetään ammattitaitoa ja herkkyyttä tunnistaa eri tilanteiden pedagogisia mahdollisuuksia ja havaita lasten aloitteita ja tunnetiloja (kasvattajan sensitiivinen läsnäolo). Pyrimme siihen, että lapset ottavat osaa työtapojen suunnitteluun ja valintaan edellytystensä mukaan (lapsilähtöisyys; otetaan lasten ajatuksia ja ideoita huomioon). Tämä vaatii lisäksi aikuiselta lapsen hyvää tuntemusta ja havainnointia. Kun tunnemme lapsen, voimme asettaa tavoitteita. Työtapojen käytössä hyödynnämme työyhteisön jäsenten ja lasten osaamista, kokeilemme ja kehitämme uusia työtapoja avoimin mielin. Onnistumisen elämykset eri toiminnoissa luovat iloa ja intoa sekä tukevat lapsen itsetuntoa.

17. Leikki kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin lähteenä

Leikki on keskeinen toimintatapa varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tarjota lapsille mahdollisuuksia erilaisiin leikkeihin. Leikki edistää lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Leikissä lapsi oppii, mutta lapselle itselleen leikki ei ole tietoisesti oppimisen väline vaan tapa olla ja elää sekä hahmottaa maailmaa. Kokemukset, jotka herättävät lapsissa tunteita, uteliaisuutta ja kiinnostusta, virittävät leikkiin.

Lapselle leikin merkitys syntyy leikistä itsestään. Leikki tuottaa lapsille iloa ja mielihyvää. Leikkiessään lapset ovat aktiivisia toimijoita: he jäsentävät ja tutkivat ympäröivää maailmaa, luovat sosiaalisia suhteita sekä muodostavat merkityksiä kokemuksistaan. Leikissä lapset rakentavat käsitystä itsestään ja muista ihmisistä. Leikkiessään lapset sekä jäljittelevät että luovat uutta ja muuntavat näkemäänsä. Samalla he mallintavat ja testaavat haaveitaan ja toiveitaan. Mielikuvitus mahdollistaa sen, että lapset voivat kokeilla erilaisia rooleja ja ideoita, joita he muuten eivät voisi toteuttaa. Leikkiessään lapset voivat käsitellä itselleen vaikeita kokemuksia. Leikissä on turvallista kokeilla, yrittää ja erehtyä.

Leikissä yhdistyvät keskeiset oppimista edistävät elementit: innostus, yhdessä tekeminen ja omien taitojen haastaminen. Leikki kehittyy ja saa eri muotoja kokemusten karttuessa. Henkilöstön ja lasten sekä lasten keskinäinen vuorovaikutus luovat perustan ajattelun ja kielen kehitykselle sekä kehittyville leikkitaidoille. Lapset havainnoivat, kokeilevat ja oppivat yhteisön sääntöjä leikissä. Ryhmässä leikkiessään lapset oppivat säätelemään tunteitaan ja tahtomistaan sekä huomioimaan toisten ihmisten näkökulmia. Yhteisöllisyys kasvaa leikin kautta ja vahvistaa myönteistä tunneilmastoa.

Leikki on varhaiskasvatuksen keskeinen työtapana. Pedagogisessa toiminnassa voidaan leikin juonen kehittämisessä ja leikkimaailmojen rakentamisessa yhdistää esimerkiksi draamaa, improvisaatiota tai satuja. Henkilöstön tulee tiedostaa keskittyneen tutkimisen, spontaanin luovan ilmaisun sekä vauhdikkaiden liikunta- ja peuhausleikkien merkitys lasten hyvinvoinnille ja oppimiselle. Eri tilanteita voi rikastaa leikinomaisuudella. Lorut, sanaleikit, laulut ja yhteinen hassuttelu vahvistavat myönteistä ilmapiiriä, mikä tukee oppimista ja hyvinvointia.

Henkilöstön tehtävä on turvata leikin edellytykset, ohjata leikkiä sopivalla tavalla ja huolehtia siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus olla osallisena yhteisissä leikeissä omien taitojensa ja valmiuksiensa mukaisesti. Henkilöstön tulee suunnitelmallisesti ja tavoitteellisesti tukea lasten leikin kehittymistä sekä ohjata sitä joko leikin ulkopuolelta tai olemalla itse mukana leikissä. Henkilöstön fyysinen ja psyykinen läsnäolo tukee lasten välistä vuorovaikutusta ja ehkäisee ristiriitatilanteiden syntymistä.

Henkilöstön tulee havainnoida ja dokumentoida lasten leikkiä. Leikin havainnointi lisää henkilöstön ymmärrystä lasten ajattelusta ja kiinnostuksen kohteista sekä heidän tunteistaan ja kokemuksistaan. Havainnointia käytetään leikin ja muun toiminnan suunnittelussa ja ohjaamisessa. Henkilöstöltä edellytetään herkkyyttä ja ammattitaitoa sekä sukupuolisensitiivisyyttä havaita lasten leikkialoitteita ja vastata niihin sopivalla tavalla.

Pitkäkestoiseen leikkiin tarvitaan aikaa, rauhaa ja tilaa sekä sopivia ja lasten saatavilla olevia leikkivälineitä ja materiaaleja. Oppimisympäristöjen tulee joustaa leikkien mukaan, sillä leikit eivät välttämättä pysy paikallaan niille nimetyissä tiloissa.

Lasten kulttuurin ja lapsille suunnatun median tunteminen auttaa henkilöstöä ymmärtämään lasten leikkejä. Myös erilaiset pelit ja digitaaliset välineet tarjoavat niihin monenlaisia mahdollisuuksia. Leikkiin kannustavassa oppimisympäristössä myös aikuinen on oppija. Henkilöstö keskustelee leikin merkityksestä ja lasten leikkeihin liittyvistä havainnoista huoltajien kanssa. Tällä tavoin voidaan edistää leikkien jatkumista kotona tai varhaiskasvatuksessa.

Tavoitteet Wiitaunionin varhaiskasvatuksessa:

- itseilmaisuuksiin, luovuuteen kannustaminen

- mielikuvituksen kehittäminen
- itseluottamuksen vahvistaminen
- vuorovaikutustaitojen kehittäminen
- kielen harjaannuttaminen
- yhteistyökyvyn parantaminen
- sosiaalisuuden kehittäminen
- käsitteiden ja sääntöjen oppiminen
- tiedollisten taitojen harjaannuttaminen
- keskittymistaidon kehittäminen
- ilo ja mielihyvä, onnistumisen kokeminen
- pettymysten sietäminen

Menetelmät ja sisällöt Wiitaunionin varhaiskasvatuksessa:

- roolileikit (kotileikit, ammattileikit)
- rakenteluleikit
- luonnonmateriaalileikit
- vesi- ja hiekkaleikit
- pienoismateriaalileikit
- käsinukkeleikit
- sormileikit
- laulu- ja piirileikit
- liikuntaleikit ja kilpailut
- pihaleikit ja perinneleikit
- didaktiset leikit ja pelit (domino, lotto, muistipelit)
- näytelmäleikit
- pelit ja digitaaliset välineet (esim. tabletti), joita nykytekniikalla hyödynnetään
- peuhuleikit, hassuttelu ja hulluttelu

Kasvattajan rooli:

- järjestää turvallinen leikkiympäristö ulkona ja sisällä
- järjestää aikaa, tilaa ja materiaaleja, rauhaa, mahdollisuus leikille
- tukea lapsen pitkäkestoisen leikin syntyä
- rikastuttaa leikkiä, esim. ehdottaa uusia leikkirooleja
- selvittää konflikteja
- havainnoida ja dokumentoida leikkiä
- siirtää leikkiperinnettä
- arvostaa leikkiä, välttää turhaa puuttumista ja ohjaamista
- opettaa leikkiä, ohjata ulkopuolelta tai olla itse mukana leikissä

- keskustella lapsen vanhemman kanssa leikin merkityksestä ja havainnoista
- vastata lasten leikkialoitteisiin, kokeiluille tilaa
- kuunnella lasta, löytää vahvuudet ja mielenkiinnon kohteet
- sallii lapsen olla lapsi mahdollisimman pitkään

18. Oppimisen alueet

Viitaunionissa lapsella on oikeus oppimiseen monipuolisesti, iän ja kehitystason mukaisesti mielenkiinnon kohteet ja toiveet huomioiden. Kaikki lähtee luottamuksellisesta suhteesta lapsen ja hoitajan välillä. Kaikki oppimisen alueet yhdistyvät ja limittyvät toisiinsa tukien lapsen kehitystä.

18.1. Kielten rikas maailma

Varhaiskasvatuksen tehtävä on vahvistaa lasten kielellisten taitojen ja valmiuksien sekä kielellisten identiteettien kehittymistä. Varhaiskasvatuksessa vahvistetaan lasten uteliaisuutta ja kiinnostusta kieliin, teksteihin ja kulttuureihin. Kielen kehityksen tukeminen kytkeytyy lapsen monilukutaidon kehittymiseen (osio Laaja-alainen osaaminen). Lisäksi se on yhteydessä muun muassa lasten kulttuuriseen osaamiseen ja vuorovaikutukseen liittyvään laaja-alaiseen osaamiseen. Kehittyvät kielelliset taidot avaavat lapsille uusia vaikuttamisen keinoja, mahdollisuuksia osallisuuteen ja aktiiviseen toimijuuteen.

Kieli on lapsille sekä oppimisen kohde että väline. Sen avulla lapsi ottaa haltuun erilaisia tilanteita ja asioita sekä toimii vuorovaikutuksessa muiden kanssa, ilmaisee itseään ja hankkii tietoa. Lasten kielellistä kehitystä tukee monipuolinen varhaiskasvatuksen kieliympäristö sekä yhteistyö huoltajien kanssa. Varhaiskasvatuksessa lapsille annetaan kannustavaa ja johdonmukaista palautetta heidän kielenkäyttö- ja vuorovaikutustaidoistaan.

Lapset voivat samaan aikaan omaksua useita eri kieliä, joiden kehittyminen ja käyttäminen voi olla tilanteittain eriytynyttä. Varhaiskasvatuksessa otetaan huomioon, että lapset kasvavat erilaisissa kielellisissä ympäristöissä. Kotien tavat käyttää kieltä ja olla vuorovaikutuksessa vaihtelevat, ja kodeissa voidaan puhua useita kieliä. Kielellistä ja kulttuurista moninaisuutta tehdään varhaiskasvatuksessa näkyväksi yhteistyössä huoltajien kanssa. Tämä osaltaan tukee lasten kielellisten identiteettien kehittymistä. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia varhaiskasvatuksessa käsitellään osiossa Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia.

Kielen oppimisen kannalta on tärkeää tiedostaa, että samanikäiset lapset voivat olla eri vaiheissa kielen kehityksen eri osa-alueilla. Kielelliset identiteetit kehittyvät, kun lapsia ohjataan ja tuetaan kielellisten taitojen ja valmiuksien keskeisillä osa-alueilla.

Lasten kielen kehityksen keskeiset osa-alueet varhaiskasvatuksessa

Vuorovaikutustaitojen kehittymisen kannalta lasten kokemukset kuulluksi tulemisesta ja siitä, että heidän aloitteisiinsa vastataan, ovat tärkeitä. Henkilöstön sensitiivisyys ja reagointi myös lasten non-verbaaleihin viesteihin on keskeistä. Vuorovaikutustaitojen kehittymistä tuetaan kannustamalla lapsia kommunikoimaan toisten lasten ja henkilöstön kanssa.

Lasten **kielen ymmärtämisen taitoja** tuetaan runsaan kielellisen mallintamisen avulla. Johdonmukainen toiminnan sanallistaminen ja keskusteleminen tukevat lasten sanavarannon kehittymistä. Erilaisissa varhaiskasvatuksen tilanteissa käytetään kuvailevaa ja tarkkaa kieltä. Tarvittaessa käytetään kuvia, esineitä ja tukiviittomia.

Lasten **puheen tuottamisen taitojen** kehittymistä seurataan ja ohjataan. Lapsia rohkaistaan puhumaan eri tilanteissa sekä aikuisten että toisten lasten kanssa. Tämä auttaa lapsia käyttämään ja ymmärtämään puhuttua kieltä. Lasten kanssa kiinnitetään vähitellen huomiota myös äänensävyihin ja äänenpainoihin.

Lasten **kielen käyttötaitoja** ohjataan ja kielen käyttöä pohditaan yhdessä lasten kanssa eri tilanteissa. Tavoitteena on tilannetietoisien kielen käytön vahvistuminen. Lasten kanssa harjoitellaan kertomista, selittämistä ja puheen vuorottelua. Lisäksi eläytyminen, huumorin käyttö sekä hyvien tapojen opettelu vahvistavat lasten kielen käyttötaitoja. Tutustuminen erilaisiin teksteihin tukee kielen käyttötaitojen kehittymistä ja auttaa lapsia havaitsemaan puhutun ja kirjoitetun kielen eroja.

Lasten kielellinen ilmaisu monipuolistuu, kun heidän **kielellinen muistinsa ja sanavarantonsa** laajenee. Henkilöstön tehtävä on tukea tietoisesti tätä kehitystä. Kielellisen muistin kehittymistä tukevat esimerkiksi loruja ja laululeikkien käyttö. Kielellä leikittely, nimeäminen sekä kuvaavien sanojen käyttäminen edistävät lasten kielellisen muistin ja sanavarannon kehittymistä. Kiireetön keskustelu ja lukeminen sekä tarinoiden kerronta tarjoavat mahdollisuuksia pohtia sanojen ja tekstien merkityksiä ja opetella uusia käsitteitä asiayhteyksissä.

Lähiympäristön eri kielten havainnointi tukee lasten **kielitietoisuuden kehittymistä**. Henkilöstön tehtävänä on herättää ja lisätä lasten kiinnostusta suullista ja kirjoitettua kieltä sekä vähitellen myös lukemista ja kirjoittamista kohtaan. Kielen havainnoinnin ja tutkimisen avulla suunnataan lasten huomiota sanojen merkityksistä kielen muotoihin ja rakenteisiin, kuten sanoihin, tavuihin ja äänteisiin. Lapsia rohkaistaan kirjoittamaan ja lukemaan leikillisesti.

Varhaiskasvatuksessa käytetään rikkaita ja vaihtelevia tekstejä. Lasten kanssa tutustutaan monipuolisesti lastenkirjallisuuteen. Lapsille kerrotaan tarinoita, ja heitä kannustetaan itse keksimään niitä. Lasten kertomuksia, loruja ja sanallisia viestejä dokumentoidaan. Monilukutaitoa tukevassa varhaiskasvatuksessa puheen rinnalla käytetään muun muassa visuaalisia, auditiivisia ja audiovisuaalisia viestejä sekä tekstejä.

Wiitaunionin käytäntö:

1. Annamme lapselle oikean puhemallin.
2. Pidämme lasta sylissä; juttelemme ja luemme paljon
3. Opettelemme ja opetamme vuorovaikutustaitoja (olemalla aikuisina hyviä esimerkkejä, muistamalla huumorin merkitys, sanoittamalla tunteita, tutustumalla vastavuoroisesti)
4. Kartutamme lapsen ymmärtämisen taitoja (juttelemalla lapselle paljon, lukemalla, käyttämällä kuvatukea ja viittomia, käyttämällä lyhyitä ja selkeitä ohjeita, toistamalla asioita yhä uudelleen).
5. Tuemme lapsen puheen taitoja (rohkaisemalla lasta puhumaan, hyödyntämällä monipuolisesti ilmeitä, eleitä ja äänensävyjä).
6. Ohjaamme lasta kielen käyttötaitoihin (opettelemalla hyviä tapoja, käyttämällä huumoria, kertomalla ja selittämällä, eläytymällä).
7. Autamme lasta kartuttamaan kielellistä muistia ja sanavarastoa (loruilla ja laululeikeillä, leikittelyllä, nimeämisellä, keskusteluilla ja lukemisella).
8. Lisäämme lapsen kielitietoisuutta vaihtelevilla, rikkailta teksteillä ja korostamalla sanojen merkitystä.
9. Hyödynnämme kirjastoa, kirjastoautoa, satuhetkiä, teatteria yms. kieltä rikastuttavia tapahtumia.

18.2. Ilmaisun monet muodot

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tavoitteellisesti tukea lasten musiikillisen, kuvallisen sekä sanallisen ja kehollisen ilmaisun kehittymistä sekä tutustuttaa heitä eri taiteenaloihin ja kulttuuriperintöön. Lasten ilmaisulle on luonteenomaista kokonaisvaltaisuus ja ilmaisun eri muotojen luova yhdisteleminen. Taiteellinen kokeminen ja ilmaiseminen edistävät lasten oppimisedellytyksiä, sosiaalisia taitoja ja myönteistä minäkuvaa sekä valmiuksia ymmärtää ja jäsentää ympäröivää maailmaa. Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät, kun lapset tutkivat, tulkitsevat ja luovat merkityksiä erilaisia ilmaisun taitoja harjoittelemalla. Kyky kuvitella ja luoda mielikuvia on keskeistä myös lapsen eettisen ajattelun kehittymiselle. Kulttuuriperintöön, taiteeseen ja ilmaisun eri muotoihin tutustuminen vahvistaa lasten osaamista myös monilukutaidon sekä osallistumisen ja vaikuttamisen osa-alueilla.

Kulttuuri on tärkeä osa lapsen identiteettiä. Varhaiskasvatuksessa lapsille tarjotaan mahdollisuuksia nähdä ja kokea monipuolisesti taidetta ja kulttuuria. Taiteeseen ja kulttuuriin liittyvät kokemukset vahvistavat lasten kykyä omaksua, käyttää ja tuottaa kulttuuria. Samalla lapset oppivat ymmärtämään taiteen ja kulttuuriperinnön merkitystä ja arvoa.

Ilmaisun eri muodot tarjoavat lapsille keinoja kokea ja hahmottaa maailmaa heitä puhuttelevalla ja innostavalla tavalla. Taiteellinen ilmaisu tarjoaa lapsia motivoivia keinoja havaintojen, tunteiden ja luovan ajattelun näkyväksi tekemiseen. Ilmaisun eri muotoihin tutustutaan moniaistisesti, erilaisia työtapoja, oppimisympäristöjä sekä lähiympäristön kulttuuritarjontaa hyödyntäen. Oppimisympäristöjen esteettisyys, innostavuus, saatavilla olevat monipuoliset välineet ja materiaalit sekä riittävä ohjaus ovat merkityksellisiä ilmaisumuotoihin tutustuttaessa.

Taidekasvatus sisältää sekä spontaania että ennalta suunniteltua toimintaa. Ilmaisun ja oppimisen prosesseissa korostuu kokeilu, tutkiminen, tekemisen eri vaiheiden harjoittelu ja niiden dokumentointi. Jokaisen lapsen yksilöllistä ilmaisua tuetaan ja lasten yhteisille luoville prosesseille annetaan riittävästi aikaa ja tilaa. Henkilöstön, lasten ja yhteistyökumppaneiden erityisosaamisen hyödyntäminen rikastuttaa taidekasvatusta.

Varhaiskasvatuksen musiikillisen ilmaisun tavoitteena on tuottaa lapsille musiikillisia kokemuksia sekä vahvistaa lasten kiinnostusta ja suhdetta musiikkiin. Lapsia ohjataan elämykselliseen kuuntelemiseen ja ääniympäristön havainnointiin. Lasten valmiudet hahmottaa musiikkia sekä äänen kestoa, tasoa, sointiväriä ja voimaa kehittyvät leikinomaisen musiikillisen toiminnan kautta. Heidän kanssaan lauletaan, loruillaan, kokeillaan erilaisia soittimia, kuunnellaan musiikkia ja liikutaan musiikin mukaan. Lapset saavat kokemuksia perussykkeestä, sanarytmeistä ja kehoittamisesta. Lapsia rohkaistaan käyttämään mielikuvitustaan ja ilmaisemaan musiikin herättämiä ajatuksia ja tunteita esimerkiksi kertoen, kuvallisesti ilmaisten tai tanssien. Lapset saavat myös kokemuksia musiikin tekemisestä yhdessä sekä pienimuotoisten musiikkiesitysten harjoitteluprosesseista ja esiintymistilanteiden tuomasta onnistumisen ilosta.

Kuvallisen ilmaisun tavoitteena on kehittää lasten suhdetta kuvataiteeseen, muuhun visuaaliseen kulttuuriin ja kulttuuriperintöön. Lapsilla on mahdollisuus nauttia kuvien tekemisestä sekä saada esteettisiä elämyksiä ja kokemuksia taiteen äärellä. Lapset harjoittavat kuvallista ajatteluaan, havainnointiaan ja kuvien tulkintaa monipuolisen kuvailmaisun avulla. Kuvan tekemisen taitoja kehitetään moniaistisesti sekä yhteyksiä muihin ilmaisun muotoihin rakentaen. Lapset kokeilevat erilaisia kuvan tekemisen tapoja, välineitä ja materiaaleja esimerkiksi maalaamalla, piirtämällä, rakentamalla ja mediaesityksiä tekemällä. Lasten kanssa havainnoidaan heidän itse tekemiään kuvia, taideteoksia, mediasisältöjä, esineitä sekä rakennetun ja luonnon ympäristön kohteita. Lapsia ohjataan tulkitsemaan ja kertomaan ajatuksiaan kuvallisista viesteistä. Kuvia tarkasteltaessa kiinnitetään huomiota esimerkiksi väreihin, muotoihin, materiaaleihin, tekijään, esitysyhteyteen ja kuvien herättämiin tunteisiin.

Suunnittelutaitoja, luovaa ongelmaratkaisua, rakenteiden, materiaalien ja tekniikoiden tuntemusta harjoitellaan käsityöllisen toiminnan kuten muovailun, rakentelun, ompelun ja nikkaroinnin avulla. Käsityöllisen toiminnan ja ilmaisun tavoitteena on tarjota lapsille tekemisen, kokemisen ja oivaltamisen iloa sekä nautintoa työskentelystä, jossa oma luovuus ja kädenjälki näkyvät. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia itse kokeilla, tutkia ja yhdistellä erilaisia pehmeitä ja kovia materiaaleja sekä opetella työskentelyssä tarvittavia tekniikoita. Lapset saavat ideoida ja toteuttaa erilaisia teoksia ja esineitä. Lasten käsityöllisessä toiminnassa voidaan tarkastella ja hyödyntää sekä lasten taustoihin liittyviä että paikallisia käsityöperinteitä.

Lapsia rohkaistaan sanalliseen ja keholliseen ilmaisuun esimerkiksi draaman, tanssin ja leikin keinoin. Tavoitteena on, että harjoitukset ja leikit tarjoavat lapsille mahdollisuuden monipuoliseen kielelliseen ja keholliseen kokemukseen, ilmaisuun ja viestintään. Lasten mielikuvituksesta nousevia tai heidän kokemiaan ja havaitsemiaan asioita työstetään yhdessä. Lapset saavat kokemuksia sekä spontaanista ilmaisusta että yhteisesti suunnitellusta, toteutetusta ja arvioidusta luovasta prosessista. Toiminnassa hyödynnetään monipuolisesti esimerkiksi lastenkirjallisuutta, sanataidetta, teatterin eri muotoja, tanssia ja sirkusta.

Wiitaunionin käytäntö:

Musiikillinen ilmaisumme koostuu monista elementeistä:

- hiljaisuus - erilaiset äänet
- rytmi
- soittimet ja soittaminen
- laulut ja laululeikit

- tanssi ja muu musiikkiliikunta
- musiikin kuuntelu
- esiintymiset
- musiikkielämykset ja -tapahtumat

Kuvallinen ilmaisumme pitää sisällään tekemistä ja kokemista:

- piirtäminen, maalaaminen
- muovailu
- rakentelu
- havainnoiminen näköaistin avulla
- esteettisten elämysten kokeminen
- lapsille suunnatut taidepajat
- taidenäyttelyn kokoaminen tai näyttelyssä vieraileminen

Sanallinen ja kehollinen ilmaisumme on mm:

- teatteria ja tanssia
- leikkiä
- mielikuvituksen tuottamia elämyksiä/kokemuksia

18.3. Minä ja meidän yhteisömme

Lasten elinpiiri laajenee heidän aloittaessaan varhaiskasvatuksen kodin ulkopuolella. Kodin perinteiden, toimintamallien, arvojen ja katsomusten lisäksi lapset kohtaavat toisenlaisia tapoja ajatella ja toimia. Varhaiskasvatuksen tehtävä on kehittää lasten valmiuksia ymmärtää lähiyhteisön monimuotoisuutta ja harjoitella siinä toimimista. Tehtävää lähestytään eettisen ajattelun, katsomusten, lähiyhteisön menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden sekä median näkökulmista. Toiminnassa voidaan käyttää monipuolisesti esimerkiksi satuja, musiikkia, kuvataidetta, leikkiä, draamaa, erilaisia mediasisältöjä sekä vierailijoita, vierailuja ja lähiympäristön tapahtumia. Minä ja meidän yhteisömme -oppimisen alue tukee erityisesti lasten kulttuuriseen osaamiseen, vuorovaikutukseen ja ilmaisuun sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista.

Eettisen ajattelun taitojen kehittymistä tuetaan pohtimalla lasten kanssa eri tilanteissa esiintyviä tai lapsia askarruttavia eettisiä kysymyksiä. Teemat voivat liittyä esimerkiksi ystävyyteen, oikean ja väärän erottamiseen, oikeudenmukaisuuteen tai pelon, surun ja ilon aiheisiin. Eettisiä kysymyksiä käsitellään lasten kanssa niin, että he voivat tuntea olonsa turvalliseksi ja hyväksytyksi. Lasten kanssa pohditaan myös ryhmän sääntöjä ja niiden perusteita.

Varhaiskasvatuksen katsomuskasvatuksessa yhteisen tutustumisen kohteena ovat lapsiryhmässä läsnä olevat uskonnot ja muut katsomukset. Uskonnotuutta tarkastellaan muiden katsomusten rinnalla. Tavoitteena on edistää keskinäistä kunnioitusta ja ymmärrystä eri katsomuksia kohtaan sekä tukea lasten kulttuuristen ja katsomuksellisten identiteettien kehittymistä. Lasten kanssa tutustutaan erilaisiin katsomuksiin ja niihin liittyviin perinteisiin. Luontevia tapoja tarkastella katsomuksia ovat esimerkiksi vuodenkiertoon liittyvät juhlat ja tapahtumat sekä päivittäiset tilanteet, kuten pukeutuminen tai ruokailu. Lasten ihmettelylle annetaan tilaa, ja heidän kanssaan pohditaan heitä askarruttavia elämänskysymyksiä.

Katsomuskasvatuksessa tehdään yhteistyötä huoltajien kanssa kunkin perheen taustaa, katsomuksia ja arvoja kuullen ja kunnioittaen. Katsomuskasvatus tukee muun muassa lasten kulttuuriseen osaamiseen, vuorovaikutukseen ja ilmaisuun sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista.

Lähiyhteisön menneisyyttä, nykyisyyttä ja tulevaisuutta pohtimalla suunnataan lasten mielenkiintoa historiallisiin asioihin sekä hyvän tulevaisuuden rakentamiseen. Lisäksi tarkastellaan lasten kasvuympäristöjen moninaisuutta.

Lapsille luodaan mahdollisuuksia eläytyä menneisyyden tapahtumiin ja tilanteisiin. Tärkeitä tiedon lähteitä ovat lapset ja heidän henkilöhistoriansa, lähiyhteisön jäsenet, esineistöt ja

ympäristöt. Lisäksi voidaan hyödyntää lasten huoltajien asiantuntemusta heidän omasta kulttuuriperinnöstään. Menneeseen aikaan voidaan tutustua esimerkiksi lasten isovanhempien lapsuuden leikkien ja musiikin avulla.

Nykyhetkeä tarkastellaan käsittelemällä lasten kanssa heitä askarruttavia tai kiinnostavia ajankohtaisia asioita. Lasten kanssa tarkastellaan myös lähiyhteisön moninaisuutta sitä kunnioittaen. Tarkastelun kohteena ovat muun muassa ihmisten, sukupuolten ja perheiden moninaisuus. Tavoitteena on kasvattaa lapsia ymmärtämään, että ihmiset ovat erilaisia mutta samanarvoisia.

Menneisyyden ja nykyisyyden lisäksi on tärkeää pohtia tulevaisuutta ja sitä, miten voimme vaikuttaa suotuisan tulevaisuuden toteutumiseen. Tulevaisuuden pohdinta voi liittyä esimerkiksi tulevan vuodenajan leikkien tai oman oppimisympäristön suunnitteluun. Lasten kanssa voidaan esimerkiksi rakentaa tulevaisuuden mielikuvitusmaailmoja tai pohtia tulevaa lapsia kiinnostavien ammattien kautta.

Varhaiskasvatuksessa mediakasvatuksen tehtävänä on tukea lasten mahdollisuuksia toimia aktiivisesti ja ilmaista itseään yhteisössään. Lasten kanssa tutustutaan eri medioihin ja kokeillaan median tuottamista leikinomaisesti turvallisissa ympäristöissä. Lasten elämään liittyvää mediasisältöä ja sen todenmukaisuutta pohditaan yhdessä lasten kanssa. Samalla harjoitellaan kehittyvää lähde- ja mediakriittisyyttä. Lapsia ohjataan käyttämään mediaa vastuullisesti ottaen huomioon oma ja toisten hyvinvointi. Mediassa esiintyviä teemoja voidaan käsitellä lasten kanssa esimerkiksi liikunnallisissa leikeissä, piirtämällä tai draaman keinoin.

Wiitaunionin käytäntö:

Eettisessä ajattelussamme painottuvat:

- ystävyys
- oikean/väärän pohdinta
- oikeudenmukaisuus
- erilaisuuden hyväksyminen
- tunteet
- ryhmän yhteiset säännöt

Katsomuskasvatuksessa paneudutaan:

- keskinäiseen kunnioitukseen
- asioiden ja ilmiöiden ymmärtämiseen
- erilaisten ihmisten hyväksymiseen
- kulttuuriin ja vuodenkiertoon liittyviin juhliin

Katsomuksellisiin asioihin tutustuttaessa perheitä kuullaan ja heidän mielipiteensä otetaan mahdollisuuksien mukaan huomioon ja lapselle järjestetään vaihtoehtoista toimintaa.

Lähiyhteisön menneisyyteen, nykyisyyteen ja tulevaisuuteen tutustutaan:

- perinneleikeillä
- hyödyntämällä vanhempien asiantuntemusta
- isovanhempien vierailuilla
- perheitten yhteisillä tapahtumilla
- äitien- ja isänpäiväkahvituksilla
- ajankohtaisista lasta kiinnostavista asioista keskustelemalla
- lähiympäristöön tutustumalla

Mediakasvatusta toteutetaan:

- tutustumalla eri medioihin
- kokeilemalla itse
- harjoittelemalla
- ohjaamalla lasta vastuulliseen ja turvalliseen median käyttöön
- hyödyntämällä mediaa luovasti (esim. sanomalehtiaskartelu)

18.4. Tutkin ja toimin ympäristössäni

Varhaiskasvatuksen tehtävä on antaa lapsille valmiuksia havainnoida, jäsentää ja ymmärtää ympäristöään. Lapsia ohjataan tutkimaan ja toimimaan luonnossa ja rakennetussa ympäristössä. Varhaiskasvatus tukee lasten matemaattisen ajattelun kehittymistä sekä vahvistaa myönteistä suhtautumista matematiikkaan. Varhaiskasvatukseen sisältyy myös ympäristökasvatusta ja teknologiakasvatusta. Oppimisympäristöihin liittyvät omakohtaiset havainnot, kokemukset ja elämykset auttavat lapsia ymmärtämään syy- ja seuraussuhteita sekä kehittymään ajattelijoina ja oppijoina. Lasten kehittyvä taito nimetä asioita sekä käyttää erilaisia käsitteitä edistää monilukutaitoa.

Varhaiskasvatuksen tavoitteena on tarjota oivaltamisen ja oppimisen iloa matemaattisen ajattelun eri vaiheissa oleville lapsille. Lapset tutustuvat matematiikkaan ja sen osa-alueisiin havainnollisen ja leikinomaisen toiminnan myötä. Lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota päivittäisissä tilanteissa ja ympäristössä ilmenevään matematiikkaan. Lapsia innostetaan pohtimaan ja kuvailemaan matemaattisia havaintojaan. Havaintoja ilmaistaan ja tarkastellaan esimerkiksi kehollisesti tai eri välineiden ja kuvien avulla. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia luokitella, vertailla ja asettaa järjestykseen asioita ja esineitä sekä löytää ja tuottaa säännönmukaisuuksia. Lapsia kannustetaan myös oppimisympäristöön liittyvien ongelmien löytämisessä, pohtimisessa ja päättelyssä sekä ratkaisujen etsimisessä.

Lukukäsitteen kehittymistä tuetaan monipuolisesti vuorovaikutteisissa tilanteissa, esimerkiksi leikkiä ja lapsia houkuttelevia materiaaleja hyödyntäen. Lapsia innostetaan havainnoimaan lukumääriä ympäristöstä ja taitojen karttuessa liittämään ne lukusanaan ja numeromerkkeihin taitojensa mukaan. Lukujonotaitoja ja nimeämistä voidaan kehittää esimerkiksi lorujen ja riimien avulla. Lasten kanssa kokeillaan mittaamista ja harjoitellaan sijainti- ja suhdekäsitteitä esimerkiksi liikuntaleikeissä, piirtäen tai eri välineiden avulla.

Erilaisilla harjoituksilla tuetaan lasten tilan ja tason hahmottamista. Lapsia kannustetaan tutkimaan kappaleita ja muotoja sekä leikkimään niillä. Lasten geometrisen ajattelun vahvistamiseksi heille järjestetään mahdollisuuksia rakenteluun, askarteluun ja muovailuun. Aikakäsitettä avataan esimerkiksi vuorokauden- ja vuodenaikojen havainnoimalla.

Ympäristökasvatuksen tavoitteena on vahvistaa lasten luontosuhdetta ja vastuullista toimimista ympäristössä sekä ohjata heitä kohti kestävästä elämäntapaa. Ympäristökasvatus sisältää kolme ulottuvuutta: oppiminen ympäristössä, oppiminen ympäristöstä sekä toimiminen ympäristön puolesta. Lähiluonto sekä rakennettu ympäristö ovat sekä oppimisen kohteita että oppimisympäristöjä.

Luonnossa ja rakennetussa ympäristössä retkeily sekä ympäristön tutkiminen ovat tärkeä osa varhaiskasvatusta. Myönteisten kokemusten kautta lapsi oppii nauttimaan luonnosta ja lähiympäristöstä ja hänen ympäristösuhteensa vahvistuu. Luonnon ilmiöitä havainnoidaan eri aistein ja eri vuodenaikoina. Niistä keskustellaan ja niitä tutkitaan. Samalla opetellaan ympäristöön liittyvien käsitteiden käyttöä. Eri kasvi- ja eläinlajien tunnistamisen harjoittelu vahvistaa luonnon tuntemusta. Lasten kanssa opetellaan etsimään tietoa kiinnostavista asioista. Luonto voi olla myös esteettisen kokemisen ja rauhoittumisen paikka.

Lapsia ohjataan kunnioittamaan luontoa, sen kasveja ja eläimiä. Ympäristökasvatuksella edistetään kestävästä elämäntapasta kasvamista sekä siinä tarvittavien taitojen harjoittamista. Näitä käytännön taitoja ovat esimerkiksi roskaamaton retkeily, kohtuullisuuden ja säästäväisyyden opettelu, ruokailuun liittyvä vastuullisuus, energian säästäminen sekä jätteiden vähentäminen esimerkiksi kierrätyksen, tavaroiden korjaamisen ja uudelleenkäytön avulla. Samalla lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota tekojen vaikutuksiin.

Teknologiakasvatuksen tavoitteena on kannustaa lapsia tutustumaan tutkivaan ja kokeilevaan työtapaan. Lapsia ohjataan myös havainnoimaan ympäristön teknologiaa ja keksimään omia luovia ratkaisuja. Lapsia rohkaistaan tekemään kysymyksiä, etsimään niihin yhdessä vastauksia ja tekemään päätelmiä.

Lasten kanssa havainnoidaan arjessa esiintyviä teknisiä ratkaisuja ja tutustutaan tietoteknologiaan laitteisiin sekä niiden toimintaan. Erityistä huomiota kiinnitetään koneiden ja laitteiden turvalliseen käyttöön. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia toteuttaa omia ideoitaan esimerkiksi rakennellen eri materiaaleista sekä kokeilla eri laitteiden toimintaa. Lapsia kannustetaan kuvailemaan tekemiään ratkaisuja. Pulmia ratkotaan ja onnistumisista iloitaan yhdessä. Tavoite on, että lasten omakohtaisten kokemusten myötä herää ymmärrys siitä, että teknologia on ihmisen toiminnan aikaansaamaa. Toiminnassa voidaan hyödyntää lähiympäristön teknologisia ratkaisuja, esimerkiksi leluja, ja tutkia niiden toimintaperiaatteita.

Wiitaunionin käytäntö:

Matemaattista ajattelua kehitämme monissa arjen tilanteissa:

- tutustutaan numeroihin arjen havaintojen ja pelien avulla
- havainnoidaan ajan kuluja, vuorokauden- ja vuodenaikojen vaihtelua
- opetellaan muotoja pelien, leikkien ja arjen tilanteiden kautta

Ympäristökasvatuksemme korostuvat luonto ja luonnon kunnioittaminen. Tietoa, taitoa ja elämyksiä hankitaan ympäristöä tutkien, retkeillen, kierrättäen, katsellen, kuunnellen ja nauttien.

Lähiympäristömme mahdollistaa monenlaiset tutustumiset (työpaikat, paloasemat, poliisiasemat, koulut yms.)

Teknologiakasvatuksessa tutustumme arjen tilanteissa hoitopaikan eri laitteisiin.

18.5. Kasvan, liikun ja kehityn

Kasvan, liikun ja kehityn -oppimisen alueeseen sisältyy **liikkumiseen, ruokakasvatukseen, terveyteen ja turvallisuuteen** liittyviä tavoitteita. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on luoda pohja lasten terveyttä ja hyvinvointia arvostavalle sekä fyysistä aktiivisuutta edistävälle elämäntavalle yhdessä huoltajien kanssa. Tämä oppimisen alue tukee erityisesti itsestä huolehtimiseen ja arjen taitoihin liittyvää laaja-alaista osaamista.

Varhaiskasvatuksen tavoitteena on innostaa lapsia **liikkumaan** monipuolisesti sekä kokemaan liikunnan iloa. Lapsia kannustetaan ulkoiluun ja liikunnallisiin leikkeihin kaikkina vuodenaikoina. Ohjatun liikkumisen lisäksi huolehditaan siitä, että lapsilla on riittävästi mahdollisuuksia päivittäiseen omaehtoiseen liikuntaan sekä sisällä että ulkona. Liikuntakasvatuksen tulee olla säännöllistä, ja lapsilähtöistä, monipuolista ja tavoitteellista. Riittävä fyysinen aktiivisuus on tärkeää lapsen terveelle kasvulle, kehitykselle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Fyysisellä aktiivisuudella tarkoitetaan erilaisia ja kuormittavuudeltaan eritasoisia liikunnan tapoja, kuten leikkimistä sisällä ja ulkona, retkeilyä sekä ohjattuja liikuntatuokioita. Ryhmässä liikkuminen kehittää lasten sosiaalisia taitoja, kuten vuorovaikutus- ja itsesäätelytaitoja. Fyysisen aktiivisuuden tulee olla luonteva osa lapsen päivää. Yhteistyössä huoltajien kanssa lapsia innostetaan liikkumaan myös vapaa-ajalla erilaisissa tiloissa ja ulkona erilaisissa olosuhteissa.

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on kehittää lasten kehontuntemusta ja -hallintaa sekä motorisia perustaitoja, kuten tasapaino-, liikkumis- ja välineenkäsittelytaitoja. Liikkumisessa hyödynnetään eri aisteja sekä erilaisista materiaaleista valmistettuja, liikkumaan innostavia välineitä. Lasten liikkuminen tulee vaihdella luontevasti kestoiltaan, intensiteetiltään ja nopeudeltaan. Lasten tulee saada kokemuksia yksin, parin ja ryhmän kanssa liikkumisesta. Varhaiskasvatuksessa lapset saavat kokemuksia erilaisista liikuntaleikeistä, kuten perinteisistä pihaleikeistä sekä satu- tai musiikkiliikunnasta. Eri vuodenaikojen tulee hyödyntää siten, että lapset saavat mahdollisuuksia opetella kullekin vuodenaikalle tyypillisiä tapoja ulkoilla.

Säännöllisellä ja ohjatulla liikunnalla on tärkeä merkitys lasten kokonaisvaltaiselle kehitykselle ja motoriselle oppimiselle. Tämän vuoksi lasten motoristen taitojen suunnitelmallinen havainnointi on tärkeää. Henkilöstön tulee suunnitella päivän rakenne, sisä- ja ulkoympäristö sekä toiminnan sisällöt niin, että lapset voivat monipuolisesti nauttia liikkumisesta eri tilanteissa. Liikuntavälineiden

tulee olla lasten käytettävissä myös omaehtoisen liikunnan ja leikin aikana. Varhaiskasvatuksessa huomioidaan liikuntavälineiden turvallisuus.

Ruokakasvatuksen tavoitteena on edistää myönteistä suhtautumista ruokaan ja syömiseen sekä tukea monipuolisia ja terveellisiä ruokatottumuksia. Lapsia ohjataan omatoimiseen ruokailuun ja monipuoliseen, riittävään syömiseen. Päivittäiset ateriahetket järjestetään kiireettömässä ilmapiirissä opetellen ruokarauhaa ja hyviä pöytätapoja sekä yhdessä syömisen kulttuuria. Eri aistien avulla ja tutkimalla tutustutaan ruokiin, niiden alkuperään, ulkonäköön, koostumukseen ja makuominaisuuksiin. Ruoasta keskusteleminen, tarinat ja laulut edistävät lasten ruokasanaston kehittymistä.

Varhaiskasvatuksessa pohditaan yhdessä lasten kanssa **terveyteen** ja **turvallisuuteen** liittyviä asioita. Lasten valmiuksia pitää huolta terveydestään sekä henkilökohtaisesta hygieniastaan tuetaan. Lasten kanssa keskustellaan liikkumisen, levon ja hyvien ihmissuhteiden merkityksestä hyvinvoinnille ja terveydelle. Lasten kanssa opetellaan turvallisuuteen liittyviä asioita päivittäisissä tilanteissa. Näitä voivat olla muun muassa pukeutumis-, ruokailu-, leikki- sekä ulkoilutilanteet. Varhaiskasvatuksessa harjoitellaan lähiliikenteessä liikkumista ja turvalliseen liikkumiseen liittyviä sääntöjä ja tapoja. Tavoitteena on tukea lasten turvallisuuden tunnetta, antaa heille valmiuksia pyytää ja hakea apua sekä toimia turvallisesti erilaisissa tilanteissa ja ympäristöissä.

Wiitaunionin käytäntö:

Liikuntakasvatus on keskeinen ja tärkeä osa varhaiskasvatustamme; pohjana valtakunnallinen varhaiskasvatuksen liikuntasuositus. Hyödynnämme liikunnan toteuttamisessa lähiluontoa, paikkakunnan olemassaolevia liikuntapaikkoja (koulujen sisäliikuntatilat, hiihtoladut, jääkiekkokaukalot, pururadat yms.). Liikunnasta keskusteleminen, liikkumaan kannustaminen ja erilaiset liikuntatapahtumat ovat osa arkeamme.

Ruokakasvatuksessamme tutustumme aiheeseen eri aistein, osallistumalla (leipominen, pöytien kattaminen) ja kokeilemalla. Hyvien pöytätapojen, omatoimisuuden ja terveellisen ravinnon merkitys on keskeistä päivittäisissä ruokailuhetkissämme.

Terveys ja turvallisuus ovat varhaiskasvatuksemme peruselementtejä. Arjessamme painottuvat leikki- ja toimintatilanteiden turvallisuus, lähiliikenteessä liikkuminen, monipuolinen liikunta, hyvät kaverisuhteet, lepo ja säännölliset, terveelliset ateriat.

19. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia

Wiitaunionissa varhaiskasvatus toteutetaan suomen kielellä. Monikielisten lasten vanhemmilla on ensisijainen vastuu lasten äidinkielen opetuksesta.

20. Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet

Kehityksen ja oppimisen tuki on osa laadukasta varhaiskasvatuksen toimintaa ja kuuluu kaikille sitä tarvitseville lapsille. Varhaiskasvatuksessa tunnustetaan lapsen tuen tarve ja järjestetään tarkoituksenmukaista tukea tarpeen ilmettyä. Riittävän aikaisella ja oikein kohdennetulla tuella voidaan edistää lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Samalla voidaan ehkäistä lapsen ongelmien syntyä, kasvamista ja monimuotoistumista. Varhaiskasvatusta toteutetaan inklusion periaatteiden mukaisesti.

Tuen järjestämisen lähtökohtana ovat lapsen vahvuudet sekä oppimiseen ja kehitykseen liittyvät tarpeet. Kehityksen ja oppimisen tuki rakentuu lasten yksilöllisiin tarpeisiin vastaamisesta sekä yhteisöllisistä ja oppimisympäristöihin liittyvistä ratkaisuista. Varhaiskasvatuksessa huolehditaan siitä, että jokainen lapsi kokee itsensä hyväksytyksi omana itsenään sekä ryhmän jäsenenä. Kannustamalla lasta ja antamalla hänelle mahdollisuuksia onnistumisen kokemuksiin tuetaan lapsen myönteisen minäkuvan kehittymistä.

Lapsen tuen tarpeen havaitsemisessa sekä tuen suunnittelussa ja toteuttamisessa yhteistyö lapsen, huoltajan, lastentarhanopettajan, erityislastentarhanopettajan sekä varhaiskasvatuksen muun henkilöstön kanssa on tärkeää. Tuen tarpeen havainnointi ja tuen antaminen kuuluvat koko henkilöstölle heidän koulutuksensa, työnkuviensa ja vastuidensa mukaan. Sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstö osallistuu tarpeen mukaan lapsen tuen suunnitteluun ja arviointiin.

Lapsen tarvitsema tuki kirjataan päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Siihen kirjataan lapsen kehityksen ja oppimisen tukeen liittyvät vastuut ja työnjako, tukitoimenpiteet sekä niiden toteuttamistapa ja arviointi.

Lapsen kehityksen ja oppimisen tuki järjestetään osana varhaiskasvatuksen päivittäistä toimintaa. Tuki annetaan ensisijaisesti erilaisin joustavin järjestelyin lapsen omassa päiväkotitai perhepäivähoitoryhmässä. Lapsen edun vaatiessa tukea voidaan järjestää myös osittain tai kokonaan erityisryhmässä.

Tukea voidaan antaa myös muussa varhaiskasvatuksessa varhaiskasvatuksen järjestäjän päättämällä tavalla. Muussa varhaiskasvatuksessa voidaan käyttää erityislastentarhanopettajan konsultaatiota lapsen tuen järjestämisessä. Yhteistyössä huoltajien kanssa voidaan myös sopia, että lapsi siirtyy päiväkotiin säännölliseen varhaiskasvatukseen saadakseen tarvitsemaansa tukea.

Wiitaunionin käytäntö:

Kehityksen ja oppimisen tuki järjestetään mahdollisuuksien mukaan siinä varhaiskasvatuksen toimipisteessä, jossa lapsi jo on. Mikäli paikka ei vastaa enää lapsen tarpeita, hänelle pyritään löytämään uusi paikka yhteistyössä vanhempien, varhaiskasvatusjohtajan ja varhaiskasvatuksen erityisopettajan kesken. Samalla arvioidaan lapsen tarvitseman tuen käytännön järjestelyjä: ryhmän koko, tilajärjestelyt, materiaalit yms.

Lapsen tuen tarvetta arvioidessa kerätään vanhempien luvalla kaikki tilanteesta saatavilla oleva ja kyseisen lapsen tilannetta valaiseva tieto: vanhempien toiveet, terapeuttien tieto, terveydenhoidon tutkimusten tulokset, sosiaalitoimen tiedot jne. Lapsen lähityöntekijät ja varhaiskasvatuksen erityisopettaja kartoittavat nykyiset mahdollisuudet ja mahdollisesti tarvittavat toimenpiteet.

Lapsen tuen tarvetta arvioidaan vähintään kerran vuodessa ja aina, kun saatavilla on uutta tietoa hänen tilanteestaan. Arviointiin osallistuvat lapsen vanhemmat, lähityöntekijät ja varhaiskasvatuksen erityisopettaja. Mikäli lapsella on terapeutteja tai kuntoutusohjaaja, heidän tietämystään käytetään myös hyväksi.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan tuen tarpeen arvioinnin tiheys ja lasta koskevat palaverit.

21. Yhteistyö lapsen, huoltajan ja muiden asiantuntijoiden kanssa tuen aikana Wiitaunionissa

Huoltajien kanssa sovitaan lapsen tarvitsemasta tuesta ja tuen toteuttamisen muodoista. Nämä seikat kirjataan lapsen vasuun. Tukimuotoja tarkastellaan säännöllisesti ja niihin tehdään tarvittaessa muutoksia. Lapsiryhmän kokoa voidaan suhteuttaa pienemmäksi esim., että yksi lapsi on kahden paikalla. Kummassakin kunnassa, sekä Viitasaarella että Pihtiputaalla, on 3-5 -vuotiaiden päiväkotiryhmässä ryhmäavustaja. Erityistä tukea tarvitsevalle lapsella voi olla henkilökohtainen avustaja.

Molemmissa kunnissa on varhaiskasvatuksen erityisopettaja, joka vierailee säännöllisesti jokaisessa hoitopaikassa. Hän on mukana tukea tarvitsevien lasten palavereissa, vastaa vasun tekemisestä, antaa lapsen tarvitsemää erityisopetusta ja auttaa henkilökuntaa sopivien toimintatapojen valinnassa.

Tukea tarvitsevan lapsen asioissa pyritään säännölliseen yhteydenpitoon lapsen kanssa työskentelevien tahojen, kuten puheterapeutin, toimintaterapeutin ja fysioterapeutin kanssa. Heidät kutsutaan vanhempien suostumuksella lapsen vasupalavereihin, joita pidetään tarpeen mukaan. Terapeutit voivat käydä seuraamassa lasta ryhmässä ja antamassa toimintaohjeita henkilöstölle lapsen tukemiseksi. Tarvittaessa mukaan kutsutaan esim. kuntoutusohjaaja tai työntekijä vammaispalvelusta. Vanhempien luvalla voidaan olla yhteydessä myös neuvolaan, perheneuvolaan ja sosiaalityöhön.

Pidennetyn oppivelvollisuuden saaneilla lapsilla on mahdollisuus suorittaa ns.varhennettu esikoulu. Lapsi aloittaa tällöin esiopetuksen jo vuotta normaalia aikaisemmin pääsääntöisesti päiväkotiryhmässä. Asiasta sovitaan yhteisissä palavereissa vanhempien ja koulun kanssa (Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet, Opetushallitus, Perusopetuslaki 14§).

22. Tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa

Wiitaunionin käytäntö:

Wiitaunionissa varhaiskasvatuksen tukitoimet toteutetaan osana varhaiskasvatuksen päivittäistä toimintaa. Tukea tarvitseva lapsi voi siis olla missä tahansa varhaiskasvatuksen toimipisteessä.

Tukitoimena lapsiryhmän kokoa voidaan muokata, ryhmän henkilökuntaa voidaan lisätä, lapselle voidaan palkata avustaja jne. Ryhmän tiloja voidaan muunnella: luiskat portaiden viereen, huoneiden akustointi, kontrastien parantaminen, valaistuksen muutokset jne.

Tarvittaessa ryhmissä käytetään monipuolisia kommunikaatiokeinoja: kuvakommunikaatio, tukiviittomat, kuvasymbolit jne.

Tukitoimia harkittaessa konsultoidaan alan asiantuntijoita.

23. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana

Lapsen tarvitsema tuki, tukitoimenpiteet ja niiden toteuttaminen sekä niihin liittyvät vastuut ja työnjako kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Sen laadinnasta ja arvioinnista vastaa lastentarhanopettaja ja/tai erityislastentarhanopettaja yhteistyössä muun henkilöstön ja lapsen huoltajan kanssa. Huoltajan ja lapsen osallisuutta suunnitelman laatimisessa ja arvioinnissa tuetaan. Lapsen mielipide selvitetään ja huomioidaan suunnitelmaa laadittaessa ja sitä arviotaessa (osio Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma).

Tuen toteutumista arvioidaan ja suunnitelma tarkistetaan vähintään kerran vuodessa. Annetun tuen vaikuttavuutta tulee arvioida säännöllisesti, ja suunnitelmaa tulee muuttaa tarpeen mukaan. Toiminnan tavoitteiden saavuttaminen tulee kirjata ja tavoitteita muuttaa uutta tarvetta vastaavaksi. Suunnitelmasta tulee ilmetä, jos tuen tarve ja toimenpiteet ovat päättyneet. Tuen tarve arvioidaan aina lapsen aloittaessa esiopetuksen. Esiopetukseen osallistuvan lapsen kasvun ja oppimisen tuesta määrätään esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa.

Kun lapsi saa kehitykseensä ja oppimiseensa tukea, hänen varhaiskasvatussuunnitelmaansa tulee kirjata osiossa Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma kuvatun lisäksi seuraavat asiat:

Pedagogiset ja rakenteelliset ratkaisut

oppimisympäristöihin liittyvät ratkaisuthenkilöstön mitoitukseen ja ryhmärakenteeseen liittyvät ratkaisutlapsen tukeen liittyvät ratkaisut esimerkiksi, toiminnan eriyttäminen, lapsikohtainen ohjaaminen, pienryhmätoiminta tai viittomien ja kuvien käyttötulkitsemis- ja avustamispalvelut sekä apuvälineiden käyttö

Tuen edellyttämä yhteistyö ja palvelut

yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssalapsen tuen toteuttamisen vastuuterityisasiantuntijoiden, kuten erityislastentarhanopettajan palvelujen käyttösosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden antama ohjaus ja konsultaatiomahdollisten kuljetusten järjestelyt ja vastuut

Tuen seuranta ja arviointi

tavoitteiden toteutumisen seurantatukitoimien vaikutusten arviointi sekä arviointiajankohdat.

Wiitaunionin käytäntö:

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan lapsen vahvuudet, tuen tarpeet ja sen muodot. Suunnitelman arviointi tehdään yksilöllisesti sovitun suunnitelman mukaisesti, kuitenkin vähintään kerran vuodessa. Arviointiin osallistuvat lapsen vanhemmat, lähityöntekijät, varhaiskasvatuksen erityisopettaja sekä muut tarvittavat yhteistyökumppanit. Suunnitelman kirjaamisesta huolehtii lyhytaikaisen tuen osalta lapsen lähityöntekijä, muutoin varhaiskasvatuksen erityisopettaja yhdessä lähityöntekijän kanssa.

24. Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen Wiitaunionissa

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tehdään kerran vuodessa. Seuraavassa vasupalaverissa arvioidaan tavoitteiden toteutumista ja muutetaan tavoitteita tarvittaessa lapsen kehitystasolle sopivammaksi. Lapsen osallistuminen toiminnan suunnitteluun huomioidaan kyselemällä lapsen mielipidettä erilaisissa lasten kokoontumisissa.

Vanhemmilla on ollut mahdollisuus heille järjestettävän kyselyn kautta osallistua paikallisen Wiitaunionin varhaiskasvatussuunnitelman tekemiseen. Kyselyn kautta tulleet toiveet huomioidaan varhaiskasvatustyössä. Vanhemmille tehdään asiakastytyväisyyskysely joka toinen vuosi. Tulokset julkistetaan henkilökunnalle ja palautetta käsitellään henkilöstön kanssa. Joissakin ryhmissä pidetään myös vanhempainiltoja.

Toimintakauden aluksi ja vuodenvaihteessa suunnitellaan ja arvioidaan toimintaa varhaiskasvatusjohtajan johdolla henkilöstön yhteisissä palavereissa ja suunnittelupäivissä. Varhaiskasvatusjohtaja pitää myös henkilökunnan kehityskeskustelut kerran vuodessa.

